

ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม
กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

The effectiveness of use closed circuit television in crime prevention : A case study
of Metropolitan Police Division 5

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration in Public Administration

Department of Public Administration

FACULTY OF POLITICAL SCIENCE

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์	ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการ ป้องกันอาชญากรรมกรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนคร บาล 5
โดย	ร.ต.อ.ปพนเอก บุญอนันต์
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ ไชยพร)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์)	
.....	กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ชฎิล โรจนานนท์)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

พพนเอก บุญอนันต์ : ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกัน
อาชญากรรมกรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5. (The effectiveness of
use closed circuit television in crime prevention : A case study of
Metropolitan Police Division 5) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.ธนพันธ์ ไส่ประกอบ
ทรัพย์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์
วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำ
กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและเพื่อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้ง
กล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็นการวิจัยแบบ
ผสมประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการเก็บแบบสอบถาม ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพด้วย
วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกลุ่มเป้าหมายคือ ข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการตำรวจนคร
บาล 5 และโดยเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึก ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นทำ
การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพ
ของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ
มากเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการควบคุม
อาชญากรรม การบริหารจัดการ เป้าหมาย/ผลลัพธ์และการบูรณาการตามลำดับ 2) ปัญหาและ
อุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม
ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปหา
น้อยคือ ด้านระบบกล้อง ความเชี่ยวชาญ พื้นที่ สภาพแวดล้อม การถูกทำลาย การบูรณาการและ
ความต่อเนื่องของโครงการตามลำดับและ 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจร
ปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมประกอบด้วยด้านระบบควบคุม ด้าน
จำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและด้านงบประมาณ

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา 2564

ลายมือชื่อนิสิต .....
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6282027724 : MAJOR PUBLIC ADMINISTRATION

KEYWORD: Effectiveness, CCTV, Crime Prevention

Paponaek Bun-anan : The effectiveness of use closed circuit television in crime prevention : A case study of Metropolitan Police Division 5. Advisor: Assoc. Prof. Thanapan Laiprakobsup, Ph.D.

The aim of this research was to 1) analyze effectiveness of using CCTV for crime prevention, 2) analyze the problems and obstacles in using CCTV to be used for crime prevention, and 3) recommend the guidelines in installing CCTV to the police officer in order to prevent crimes. This study was designed as the mixed research method composing of quantitative research depending on collecting questionnaire and qualitative research relying on in-depth interview. Meanwhile, the target groups were police officer under the Metropolitan Police Division 5, and the research tools were questionnaire and in-depth interview form. Furthermore, the data was analyze via descriptive statistics and content analysis. According to research results, it appeared that 1) effectiveness of using CCTV for crime prevention overall had an average at high level. When taking into account each aspect in descending order, these aspects were arranged as the control of crime, administration and management, targets/ results, and integration respectively, 2) problems and obstacles in using CCTV for crime prevention overall had an average at high level. When considering each aspect in descending order, these aspects were arranged as the aspects of CCTV systems, expertise, areas, environment, destruction, integration, and continuity of the project in turn, and 3) the guidelines and recommendation in installing CCTV for police officer for crime prevention comprised the aspects of control systems, quality and quantity of CCTV, and budgets.

Field of Study: Public Administration

Student's Signature .....

Academic Year: 2021

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธนพันธ์ ไส้ประกอบทรัพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาการทำวิจัยเพื่อให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำ งานวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะ รัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้อย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ ไชยพร ประธานสอบ รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์ และอาจารย์ ดร.ชฎิล โรจนานนท์ กรรมการสอบที่ได้ให้ คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณกลุ่มเป้าหมายทุกท่านที่ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยซึ่งทำให้ผู้วิจัย ได้รับประโยชน์อย่างมากและสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาประกอบการเขียนวิจัยได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึง เจ้าหน้าที่สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ จึงขอขอ คุณมา ณ โอกาสนี้

ที่สำคัญผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจและเป็นแรงผลักดัน ในการเรียนและการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

ปพนเอก บุญอนันต์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูป.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
1.3 คำถามการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
1.6 โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระ.....	6
บทที่ 2 การสำรวจทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 บทนำ.....	7
2.2 แนวคิดและทฤษฎี.....	7
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
2.4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	32
2.5 บทสรุป.....	33
บทที่ 3 การออกแบบวิจัย.....	34
3.1 รูปแบบการวิจัย.....	34

3.2	กลุ่มเป้าหมาย	34
3.3	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
3.4	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	37
3.5	การวิเคราะห์ข้อมูล	37
บทที่ 4	ผลการวิจัยและอภิปรายผล	39
4.1	บทนำ.....	39
4.2	ผลการวิจัย.....	39
4.3	อภิปรายผล	65
4.4	บทสรุป	68
บทที่ 5	สรุปและข้อเสนอแนะ	69
5.1	สรุป	69
5.2	ข้อเสนอแนะ	70
บรรณานุกรม.....		72
ภาคผนวก	แบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถาม	77
ประวัติผู้เขียน.....		85

สารบัญตาราง

หน้า

1.1 สถิติอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 2

1.2 ผลการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนและ
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม 3

2.1 แสดงเกณฑ์ในการวัดแนวคิดของประสิทธิผลองค์การของ John P. Campbell..... 11

2.2 รายละเอียดโครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการสืบสวนและป้องกัน
อาชญากรรม กองบัญชาการตำรวจนครบาล 27

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถาม 35

3.2 ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก 35

3.2 ระดับค่าคะแนนตามเกณฑ์ของ Likert..... 36

3.4 เกณฑ์ในการแปลผล 38

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ)..... 39

4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (อายุ)..... 40

4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระดับชั้นยศ) 40

4.4 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระดับชั้นการศึกษา)..... 41

4.5 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน) 41

4.6 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ประสบการณ์ในการทำงานด้านกล้องโทรทัศน์วงจร
ปิด) 42

4.7 สถิติอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 5..... 43

4.8 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม” 44

4.9 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านเป้าหมาย/
ผลลัพธ์” 45

4.10 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการ
ควบคุมอาชญากรรม” 46

4.11 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ”	47
4.12 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบริหารจัดการ”	48
4.13 ผลการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนและป้องกันปราบปรามอาชญากรรม	50
4.14 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม”	52
4.15 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านสภาพแวดล้อม”	53
4.16 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความต่อเนื่องของโครงการ”	54
4.17 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ”	55
4.18 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านพื้นที่”	57
4.19 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านระบบกล้อง”	58
4.20 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความเชี่ยวชาญ”	59
4.21 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการทำลาย”	60
4.22 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ในภาพรวม”	61
4.23 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านงบประมาณ”	62

4.24 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม “ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิด”	63
4.25 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม “ด้านระบบควบคุม”	64

สารบัญรูป

หน้า

1.1 จุดติดตั้งและจำนวนกล้องวงจรปิดตามโครงการ	3
2.1 ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ: ตัวแบบเชิงบูรณาการ	19
2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย	32

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยมีความท้าทายในการเกิดปัญหาอาชญากรรมหลากหลายรูปแบบซึ่งอาชญากรรมแต่ละประเภทยังมีรูปแบบการกระทำผิดและมีความสลับซับซ้อนแตกต่างกันออกไป หากกล่าวถึงอาชญากรรมปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดทำสถิติคดีอาญาโดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 คดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ (ฆ่าผู้อื่น ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกายสาหัส ช่มชู้กระทำความชำเรา) กลุ่มที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกงประชาชน รับของโจร ลักพาเรียกค่าไถ่ วางเพลิง) กลุ่มที่ 3 คดีความผิดพิเศษ (พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ คุ่มครองเด็ก ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า การกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เป็นต้น) กลุ่มที่ 4 ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (ยาเสพติด อาวุธและวัตถุระเบิด อาวุธปืนสงคราม อาวุธปืนธรรมดา วัตถุระเบิด การพนัน ความผิดเกี่ยวกับวัตถุ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการและความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์) กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยที่มีประชากรหลักและประชากรแฝงต่างย้ายถิ่นฐานเข้ามาเพื่อประกอบอาชีพเนื่องจากมีความเจริญทางเศรษฐกิจจึงทำให้มีการหลั่งไหลเข้ามาเป็นจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตามปัญหาที่ตามมาคือ ปัญหาสังคมโดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่มีทีท่าว่าจะลดลงไปจากเดิมซึ่งจากงานวิจัยของสฤณี สืบพงษ์ศิริ (2545) พบเช่นเดียวกันว่าการเกิดอาชญากรรมนั้นไม่ได้ประกอบด้วยสาเหตุใดสาเหตุหนึ่ง แต่สาเหตุด้านสภาพแวดล้อมและสังคมเป็นสาเหตุหนึ่งที่ผลักดันให้บุคคลนั้นกระทำความผิดได้และเมื่อศึกษาทางด้านนิเวศวิทยาอาชญากรรม พบว่า สภาพของสังคมเมืองในกรุงเทพมหานครมีแหล่งที่ประชาชนหนาแน่น มีการอพยพหลั่งไหลจากต่างจังหวัดเข้ามาอยู่เป็นจำนวนมากก่อให้เกิดปัญหาด้านที่อยู่อาศัย แหล่งเสื่อมโทรมและปัญหาอาชญากรรม

สำหรับการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครนั้นมียกบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ดูแลซึ่งมีกองบัญชาการตำรวจนครบาล 9 แห่ง แต่ละกองบัญชาการตำรวจนครบาลจะมีสถานีตำรวจนครบาลเป็นผู้ดูแลแต่ละเขตในกรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต ซึ่งคอยดูแลความสงบเรียบร้อยและปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน ทั้งนี้กองบัญชาการตำรวจนครบาล 5 เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ดูแลในพื้นที่ที่มีความเจริญสูงซึ่งประกอบด้วยสถานีตำรวจนครบาลคลองตัน พระโขนง ทองหล่อ ลุมพินี วัดพระยาไกร บางโพยพาง พุ้มหามาเมฆ บางนาและท่าเรือ ซึ่งพื้นที่ที่ดูแลนั้นเป็นเขตเศรษฐกิจอยู่ใจกลางเมืองในกรุงเทพมหานครทำให้มีอัตราการเกิดอาชญากรรมค่อนข้างสูงเมื่อศึกษาสถิติอาชญากรรม 5 ปีย้อนหลังพบดังนี้

ตารางที่ 1.1 สถิติอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 5

ประเภทความผิด	พ.ศ.				
	2560	2561	2562	2563	2564
ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ	405	367	385	338	128
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	1,768	1,639	1,495	1,385	668
ความผิดพิเศษ	116	125	104	47	17
ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	5,285	6,693	5,607	5,521	2,102

หมายเหตุ: พ.ศ.2564 ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2564 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2564

ที่มา: ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2564

จากสถิติอาชญากรรมที่ปรากฏจะเห็นได้ว่าการเกิดอาชญากรรมทุกประเภทได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดพิเศษ ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายซึ่งตัวเลขที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึงความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชน ทั้งนี้ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พยายามมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในกรุงเทพมหานครเพื่อความปลอดภัยของประชาชนซึ่ง “ตามยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 20 ปี ที่มุ่งเน้นการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างเข้มงวดโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อีกทั้งเพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและต้องการนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษให้เร็วที่สุดจึงได้สั่งการให้ทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการตามนโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้นำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการปฏิบัติงานและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเอาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ซึ่งเป็นระบบที่มีบทบาทและความสำคัญในการสืบสวนหาตัวคนร้าย อีกทั้งยังมีประโยชน์ในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม” (สยามรัฐ, 2563) สำหรับในพื้นที่กรุงเทพมหานคร กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญจึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนป้องกันปราบปรามอาชญากรรมโดยใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครโดยนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดระบบเซลล์ลูลาร์มาติดตั้งบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงตามพื้นที่จุดเสี่ยง จุดอ่อนแหลม ทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 5,606 จุด โดยใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด จำนวน 9,138 ตัว โดยแบ่งเป็นพื้นที่ต่าง ๆ ประกอบด้วยกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 จำนวน 763 ชุด กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 จำนวน 1,250 ชุด กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 จำนวน 1,339 ชุด กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 จำนวน 820 ชุด กองบังคับการตำรวจนครบาล 5* จำนวน 1,219 ชุด กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 จำนวน 644 ชุด กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 จำนวน 767 ชุด กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 จำนวน 1,208 ชุด และกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 จำนวน 1,128 ชุด ดังนี้

ลำดับ	บก.น.	จุดติดตั้ง	กล้อง
1	บก.น.1	508	763
2	บก.น.2	817	1,250
3	บก.น.3	726	1,339
4	บก.น.4	496	820
5	บก.น.5	683	1,219
6	บก.น.6	388	644
7	บก.น.7	541	767
8	บก.น.8	755	1,208
9	บก.น.9	692	1,128
รวม		5,606	9,138

รูปที่ 1.1 จุดติดตั้งและจำนวนกล้องวงจรปิดตามโครงการ
 ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2564

และจากการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดทำให้ผลการปฏิบัติที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ตามโครงการฯ กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้นำภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการฯ มาใช้ประโยชน์ในการสืบสวนจับกุมคนร้ายได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ (กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2564)

ตารางที่ 1.2 ผลการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนและป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

วันเดือนปีที่จับกุม (พ.ศ.2564)	สถานีตำรวจ	คดี
30 มกราคม	ยานนาวา, จักรวรรดิ	ลักทรัพย์
23 กุมภาพันธ์	ห้วยขวาง	ลักทรัพย์
10 มีนาคม	คลองตัน	ว.40 หน้าธนาคารกสิกรไทย
20 เมษายน	บางเสาธง	ชิงทรัพย์
22 เมษายน	ลุมพินี	เสี่ยทรัพย์
25 เมษายน	ดินแดง	ลักทรัพย์

29 เมษายน	มักกะสัน	วังราชทรัพย์
11 พฤษภาคม	วัดพระยาไกร, พลับพลาไชย 2	วังราชทรัพย์
13 พฤษภาคม	หลักสอง	ร่วมกันฆ่าผู้อื่นและมีปืนและ เครื่องกระสุนไว้ใน ครอบครองโดยไม่ได้รับ อนุญาต
14 พฤษภาคม	บางขุนเทียน	ลักทรัพย์
19 พฤษภาคม	คลองตัน	มีปืนและเครื่องกระสุนไว้ใน ครอบครองโดยไม่ได้รับ อนุญาต
21 พฤษภาคม	ดอนเมือง	วังราชทรัพย์
26 พฤษภาคม	จักรวรรดิ	ลักทรัพย์
7 มิถุนายน	บางยี่เรือ	ลักทรัพย์
9 มิถุนายน	บางรัก	มียาเสพติดในครอบครอง (เคตามีน)
10 มิถุนายน	พลับพลาไชย 1	ลักทรัพย์
12 มิถุนายน	มีนบุรี	ลักทรัพย์
14 มิถุนายน	บุปผาราม	ลักทรัพย์
16 มิถุนายน	บุปผาราม	วังราชทรัพย์
18 มิถุนายน	บุคคโล	ลักทรัพย์
18 มิถุนายน	สมเด็จพระเจ้าพระยา	วังราชทรัพย์
19 มิถุนายน	บก.น.9	ลักทรัพย์

21 มิถุนายน	ประชาชน	ลักทรัพย์
22 มิถุนายน	ทองหล่อ	วางเพลิงเผาทรัพย์
25 มิถุนายน	ท่าข้าม	ลักทรัพย์
26 มิถุนายน	ราษฎร์บูรณะ	ลักทรัพย์

ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2564

ถึงแม้จะมีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในกรุงเทพมหานครแต่ก็ยังไม่เพียงพอกับพื้นที่ของกรุงเทพมหานครเนื่องจากมีพื้นที่กว้างซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของสุรพล อยู่หนูช (2560) พบว่า มีปัญหาอยู่หลายประการซึ่งในระดับนโยบายกล่าวคือ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของโครงการ การขาดการบูรณาการการใช้กล้องระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ส่วนในระดับปฏิบัติการ กล่าวคือ ปัญหาเกี่ยวกับกล้องวงจรปิดที่ไม่ได้คุณภาพ ระบบกล้องที่ไม่เสถียร กำลังพลขาดความเชี่ยวชาญในการใช้กล้อง กล้องถูกทำลาย กล้องเสื่อมสภาพ ขาดการซ่อมบำรุงหรือจัดหาทดแทน โดยเฉพาะปัญหาการวางแผนการติดตั้งกล้องที่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น ในอนาคตจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่นำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมนั้นสามารถหรือทำให้อาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของกองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ลดลงหรือไม่อย่างไร?

1.3.2 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมนั้นมีปัญหาและอุปสรรคด้านใดและอย่างไรบ้าง?

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้เป็น 4 ด้านประกอบด้วยด้านเนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่และระยะเวลาดังนี้

1) ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาและวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

2) ขอบเขตกระบวนการทำวิจัย เป็นการวิจัยแบบผสมประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง และการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก

3) ขอบเขตด้านระยะเวลา ใช้ระยะเวลาในการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ.2564 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2564

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทราบถึงประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

1.5.2 ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

1.5.3 ได้ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

1.5.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะคือ กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 และสำนักงานตำรวจแห่งชาตินำผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิผลในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อนำไปสู่การลดอาชญากรรมได้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1.6 โครงสร้างการศึกษาค้นคว้าอิสระ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” มีโครงสร้างดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิจัย

บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

การสำรวจทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.2 แนวคิดและทฤษฎี

2.2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล

- ความหมายของประสิทธิผล

นักวิชาการหลากหลายคนได้ศึกษาและนิยามความหมายของคำประสิทธิผลคล้ายคลึงกัน หมายถึง การดำเนินการให้เกิดผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผลสำเร็จจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ทำให้เกิดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสูงสุดคือ การทำงานที่มีประสิทธิผล ซึ่งการศึกษาระดับปริญญาโทนั้นนักวิชาการได้ให้คำจำกัดความหรือความหมายไว้หลากหลายดังนี้

ภรณ์ กิรีติบุตร (2529: 97) ให้ความหมายของประสิทธิผล หมายถึง ตัวที่เป็นเครื่องตัดสินใจขั้นสุดท้ายของการจัดการว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด กล่าวคือความสำเร็จของการปฏิบัติที่เป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การจึงเป็นประสิทธิผล

รุ่ง แก้วแดงและชัยณรงค์ สุวรรณสาร (2536: 107) กล่าวว่า ประสิทธิผล หมายถึง การทำกิจกรรมขององค์การสามารถสร้างผลงานได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ถูกลงไว้ทั้งส่วนของผลผลิตและผลลัพธ์ เป็นกระบวนการเปรียบเทียบผลงานจริงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ก่อให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ดังนั้นการมีประสิทธิผลจึงมีความสัมพันธ์กับผลผลิตและผลลัพธ์การดำเนินงานเป็นกระบวนการ

สุพจน์ ทราญแก้ว (2545: 18) แนวทางการศึกษาประสิทธิผลซึ่งพิจารณาการบรรลุเป้าหมายเป็นเกณฑ์นี้ นับว่าหลักประสิทธิผลอาจวัดได้จากความสามารถขององค์การในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย เช่น การค้าขายได้ผลกำไร การรักษาโรคของคนไข้หาย ตำรวจจับโจรได้ ฯลฯ ทั้งยังมีข้อเท็จจริงคือ คำว่าเป้าหมายนี้หมายถึงเป้าหมายที่แท้จริงซึ่งมีความแตกต่างจากวิธีการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ยกตัวอย่าง การแข่งขันฟุตบอล มีทีมฟุตบอลที่สามารถเล่นยิงลูกอันตรายเป็นได้หลายลูกแต่ผลแข่งขันคือ แพ้ เช่นนี้ถือว่าไม่บรรลุเป้าหมายที่แท้จริง

พิทยา บวรวัฒนา (2541: 37) ประสิทธิผลหมายถึง การดำเนินการที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมพงษ์ เกษมสิน (2526: 21) อธิบายประสิทธิผลหมายถึง การพิจารณาผลของการทำงานที่สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ กล่าวคือการนำเอาผลงานที่สำเร็จตามที่คาดหวังไว้มาพิจารณาและผลงานนั้นประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพอาจเกิดการดำเนินการที่ฟุ่มเฟือยและไม่มีประสิทธิภาพได้

Georgopoulos and Tommenbaum (1957) ประสิทธิภาพ หมายถึง ความมากน้อยของความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุถึงเป้าหมายได้โดยใช้ทรัพยากรและหนทางที่มีอยู่ โดยไม่ทำให้ทรัพยากรและหนทางเสียหาย รวมทั้งไม่สร้างความตึงเครียดที่ไม่เหมาะสม

Reddin (1971) นิยามไว้ว่า “Effectiveness is the extent to which a manager achieves the output requirements of his position” หมายถึง ประสิทธิภาพเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระทำของผู้บริหารให้ผลงานนั้นบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ กล่าวคือนักบริหารต้องทำงานให้ได้ประสิทธิภาพ การจัดการสัมพันธ์กับผลงานที่ได้กระทำโดยใช้วิธีการดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลงานมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ถูกกำหนดไว้ซึ่งประสิทธิผลนั้นมุ่งให้เกิดผลสำเร็จ

- ความสำคัญของประสิทธิภาพ

ความสำคัญของประสิทธิภาพได้มีนักวิชาการให้แนวคิดดังนี้

อรุณ รักธรรม (2532: 166) กล่าวถึงความสำคัญของประสิทธิภาพว่า การดำเนินกิจการต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุความสำเร็จตามที่ได้กำหนดเอาไว้ เป็นความสามารถที่ได้มารวมถึงมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ซึ่งถือว่ามีความสำคัญเพราะเป็นการก่อให้เกิดประสิทธิภาพ

อาภรณ์ อ่อนคง (ม.ป.ป) กล่าวว่า ประสิทธิภาพมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งซึ่งถือว่าเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายในแง่การจัดการจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ดังนั้นจึงมีความสำคัญดังนี้

1) ช่วยในการตรวจสอบวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งองค์การซึ่งพร้อมกับกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการให้เป็นไปตามความคาดหวัง

2) เพื่อประเมินผลการดำเนินการกับงานที่กำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมนั้นเริ่มจากการวางแผนงาน กำหนดบทบาทหน้าที่ การจัดสรรทรัพยากร ตลอดจนการใช้อำนาจหน้าที่การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3) ช่วยในการประเมินผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายกับวัตถุประสงค์ โดยเปรียบเทียบผลงานการดำเนินการให้ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ถ้าผลงานบรรลุผลตามที่ต้องการถือว่ามีประสิทธิภาพซึ่งประสิทธิผลแบ่งพิจารณาเป็น 2 ระดับคือ

3.1) ประสิทธิภาพของบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลซึ่งมีความสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ แล้วเกิดผลสำเร็จซึ่งเกิดผลโดยตรงและตรงตามวัตถุประสงค์และผลที่ได้มีคุณภาพ เช่น ความมีคุณค่า ความถูกต้อง เกิดความเหมาะสมกับงาน ตรงตามความคาดหวังและความต้องการของกลุ่มและสังคม ตลอดจนสามารถที่จะให้ผู้อื่นนำผลที่ได้ไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2) ประสิทธิภาพขององค์การ คือ การเน้นและเฉพาะเจาะจงไปที่ผลรวมขององค์การ ซึ่ง Gibson อธิบายหลักเกณฑ์การมีประสิทธิผลขององค์การว่าต้องประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว ได้แก่ การพัฒนา (Development) การปรับเปลี่ยน (Adaptiveness) ประสิทธิภาพ (Efficiency) การผลิต (Production) และความพึงพอใจ (Satisfaction)

ติน ปรัชญพฤทธิ (2536) กล่าวว่า ความสำคัญของประสิทธิผลเป็นความสามารถในการสร้าง การปฏิบัติในการดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยอาจจะไม่ได้คำนึงถึงปริมาณ ทรัพยากร ที่ใช้และให้ความสำคัญในความแตกต่างระหว่างประสิทธิภาพและประสิทธิผลว่า ประสิทธิภาพถือว่าการใช้ทรัพยากรสิ้นเปลืองน้อยที่สุด ส่วนประสิทธิผลคำนึงถึงความสำคัญใน ความสามารถที่จะดำเนิน การให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งความหมายของทั้งสองคำ ดังกล่าวคล้ายคลึงกันและ มีความสัมพันธ์กันคือ วิธีการดำเนินการจัดการใช้ทรัพยากรให้สิ้นเปลือง น้อยที่สุดโดยคำนึงถึงเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ภรณ์ กิรีติบุตร (2529: 29) ได้ให้ความสำคัญของประสิทธิผลว่าเป็นการเกิดผลดำเนินการ โดยมีผลงานที่บรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Campbel (1977) ให้แนวคิดเรื่องความสำคัญของประสิทธิผลว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎี องค์การและประสิทธิผลเกิดขึ้นมาอย่างกว้างขวางจึงถือได้ว่ามีความสำคัญเพราะเป็นตัวการของ แนวคิดที่มีผลในการขับเคลื่อนในด้านต่าง ๆ ประสิทธิผลจึงถือได้ว่ามีความสำคัญเพราะเป็นเป้าหมาย สูงสุดที่จะต้องบรรลุผล ทั้งยังมีความสำคัญต่อทิศทางขององค์การเนื่องจากการมองระดับขององค์การ ที่จะสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในเชิงกระบวนการและเชิง ผลลัพธ์ซึ่งสามารถกำหนดความอยู่รอดขององค์การด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าประสิทธิผลมีความสำคัญต่อองค์การหรือหน่วยงานเป็นอย่างมากเพราะ เป็นตัวการตัดสินใจความอยู่รอดขององค์การจากความสำเร็จของผลงาน รวมถึงประสิทธิภาพก็มีความ สำคัญแยกเช่นเดียวกัน ประสิทธิผลจึงเป็นความสำเร็จที่ลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดย สัมพันธ์กับประสิทธิภาพในแง่ของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้เกิดผลประโยชน์อย่างสูงสุด ดังนั้น การบรรลุทั้งประสิทธิผลและประสิทธิภาพจึงเป็นความต้องการของทุกองค์การ

- การวัดประสิทธิผล

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธ์ (2536: 22) อธิบายการวัดประสิทธิผลว่าการมีประสิทธิผลสามารถวัด ได้โดยแบ่งออกเป็น 2 แนวทางได้แก่

1) การวัดประสิทธิผลจากกรอบขององค์การซึ่งเป็นการเปรียบเทียบระหว่างผลจากการ ปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงานเท่านั้นโดยไม่ได้คำนึงถึงการตอบสนองต่อ ความต้องการของผู้รับบริการ

2) การวัดประสิทธิผลในส่วนของ การตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการโดย พิจารณาด้านคุณภาพ ปริมาณ ความรวดเร็วและคล่องตัวไปจนถึงการบริการที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การวัดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะสรุปได้ 3 ประการดังนี้

1) การวัดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะมี 2 แนวทางคือ แนวทางการวัดแบบวัดวิถีสัย มุ่งเน้นการวัดที่ผู้ให้บริการและแนวทางการวัดแบบอัตวิสัย เน้นการวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการ

2) การวัดแบบอัตวิสัย เป็นการเน้นการใช้แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของผู้รับบริการ ด้วยองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการคือ

- 2.1) ความก้าวหน้าของการให้บริการ
- 2.2) การให้บริการอย่างตรงต่อเวลา
- 2.3) ความเท่าเทียมกันของการให้บริการ

2.4) การให้บริการอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

2.5) ความต่อเนื่องในการบริการ

2.6) ความสามารถในการตอบสนองต่อความของผู้รับบริการและการวัดแบบอัตวิสัย มีสมมติฐานคือ ผู้ได้รับบริการมีความสามารถในการรับรู้การบริการซึ่งการรับรู้ของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์และหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล

3) การวัดแบบอัตวิสัย เป็นการวัดที่เน้นการให้บริการสาธารณะของผู้ให้บริการด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ประการคือ

3.1) ประสิทธิภาพของการให้บริการ โดยวัดจากการเปรียบเทียบระหว่างผลผลิตที่เกิดขึ้นต่อปัจจัยนำเข้าในเชิงปริมาณกับความพอใจของผู้รับบริการและ

3.2) ประสิทธิภาพการให้บริการซึ่งวัดจากการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้และความสามารถในการดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

อนันต์ เกตุวงศ์ (2534) กล่าวว่า การวัดประสิทธิผลสามารถพิจารณาได้จากผลงานของกิจกรรม ที่กำหนดไว้เปรียบเทียบกับผลงานของกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติจริง ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินตามแผนงานโดยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณทรัพยากรที่กำหนดไว้กับปริมาณทรัพยากร ที่ใช้จริงและวัตถุประสงค์ของแผนงาน เปรียบเทียบความสัมพันธ์ในการบรรลุผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตามแผนกับความสำเร็จที่คาดหวังจะได้รับและวัดจากการนำเอาสถานะที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินการลดด้วยสภาวะการณ์ที่เป็นอยู่

พิทยา บวรวัฒนา (2531: 184) เสนอวิธีการวัดประสิทธิผล 4 วิธีดังนี้

1) พิจารณาจากความสามารถในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งวัดได้จากความสามารถในการปฏิบัติงานให้สำเร็จคล่องตามที่คาดหวังไว้

2) ใช้ความคิดที่เป็นระบบ (System Approach) ซึ่งต้องคำนึงถึงความสามารถในการแสวงหาปัจจัยนำเข้า ความสามารถในการแปรสภาพจากปัจจัยนำเข้าแล้วปรับเปลี่ยนให้เป็นปัจจัยนำออกความสามารถในการอยู่รอดท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไปและความสัมพันธ์แบบพึ่งพากันและกัน

3) ดูจากความสามารถในการชนะใจผู้มีอิทธิพลคือ ต้องมีสายตาแหลมคมสามารถมองบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์ในสภาพแวดล้อมที่มีความสำคัญ รวมถึงต้องชนะใจบุคคลกลุ่มผลประโยชน์นั้นด้วยเพื่อไม่ให้ขัดขวางการปฏิบัติงาน

4) ดูจากค่านิยมที่แตกต่างของบุคคลในองค์การซึ่งนักวิชาการมองเห็นว่าเกณฑ์ในการนำมาใช้วัดประสิทธิผลขององค์การขึ้นอยู่กับบุคคลนั้น ๆ เช่น มีตำแหน่งอะไร มีความสำคัญอย่างไร เป็นต้น การวัดประสิทธิผลจึงต้องมีการพิจารณาค่านิยมต่าง ๆ ของผู้ประเมินว่าจะใช้หลักเกณฑ์อะไรในการวัดประสิทธิผล

ตารางที่ 2.1 แสดงเกณฑ์ในการวัดแนวคิดของประสิทธิผลองค์กรของ John P. Campbell

เกณฑ์การวัดแนวคิดประสิทธิผลองค์กร		
1. การวางแผนและการกำหนด	11. การได้ใช้ประโยชน์จาก	21. อุบัติเหตุ
2. ผลិតภาพ	สภาพแวดล้อม	22. แรงจูงใจ
3. ประสิทธิภาพ	12. การเติบโต	23. ความพึงพอใจในงาน
4. กำไร	13. ขวัญและกำลังใจ	24. ความเข้าใจเป้าหมายของ
5. การจัดการด้านการสื่อสาร	14. ความขัดแย้ง-สามัคคี	องค์กร
สนเทศ	15. คุณภาพ	25. ความเห็นพ้องในเป้าหมาย
6. เสถียรภาพ	16. การเน้นเรื่องพัฒนาและ	26. ความสอดคล้องด้าน
7. การควบคุม	การอบรม	ปทัสสถานและบทบาท
8. ความพร้อม	17. คุณค่าของทรัพยากร	27. ทักษะด้านจัดการระหว่าง
9. ความยืดหยุ่น-การปรับตัว	มนุษย์	บุคคล
10. การประมาณจากภายนอก	18. ประสิทธิภาพโดยรวม	28. ทักษะด้านการจัดการงาน
องค์กร	19. การหมุนเวียนหรือการ	29. การมีส่วนร่วม และมี
	จัดเก็บ	อิทธิพล
	20. การขาดงาน	30. เน้นด้านบรรลุเป้าหมาย
		ในเป้าหมาย

ที่มา: ปริญ บุญฉวย, 2556: 11

Katz and Kahn (1966) อธิบายว่า หลักเกณฑ์ที่ใช้วัดความสำเร็จมีหลากหลาย เช่น การอ้างถึงประสิทธิภาพ ความสามารถในการผลิต อัตราการขาดงาน เป็นต้น ซึ่งต้องใช้ความหมายของประสิทธิผลไปอธิบาย แต่การเขียนและอธิบายความหมายของเกณฑ์นั้นส่วนใหญ่มาจากพิจารณาญาณส่วนตัวของผู้เขียนแต่ละคนพร้อมทั้งมีการถกเถียงกัน แต่ปัญหาที่สำคัญคือ การเชื่อมโยงตัวแปรเหล่านั้นเข้าด้วยกันเพื่อทำความเข้าใจความสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์กร จึงแบ่งการวัดประสิทธิผลออกเป็น 2 ประเภทคือ

1) การใช้วิธีตัวบ่งชี้เดี่ยว (Single Criteria Measures of Effectiveness) จะมีรูปแบบการประเมินประสิทธิผลด้วยตัวบ่งชี้เดี่ยวหลายตัว เช่น การบรรลุเป้าหมาย ความสามารถในการผลิต ความพึงพอใจงาน การปรับตัว การควบคุม ฯลฯ ซึ่งการใช้ตัวบ่งชี้เดี่ยวมาวัดประสิทธิผลยังคงมีปัญหาเนื่องจากความยากในการยอมรับว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้สามารถครอบคลุมและเหมาะสมต่อการวัดประสิทธิผลขององค์กร

2) การใช้วิธีตัวบ่งชี้หลายตัว (Multiple Criteria Measures of Effectiveness) ตัวแบบสำคัญในการประเมินประสิทธิผลด้วยตัวบ่งชี้หลายตัว มีตัวแปรหนึ่งคือตัวแบบหน้าที่ทางสังคม ซึ่ง Parson ให้มุมมองว่าองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของสังคมจึงต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและขึ้นอยู่กับหน้าที่หลัก 4 ประการได้แก่ การปรับตัว การบูรณาการ การบรรลุเป้าหมายและการรักษาแบบวัฒนธรรมค่านิยม

Hoy and Miskel (1991) ให้แนวคิดว่าการประเมินประสิทธิผลขององค์การและการใช้รูปแบบบูรณาการต้องมีลักษณะ 3 ประการคือ

1) มิติของเวลา จัดแบ่งเวลาการประเมินผลออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว ซึ่งเกณฑ์ประเมินจะเปลี่ยนไปตามลักษณะการวนเวียนขององค์การ เช่น ระยะเริ่มประกอบการต้องเน้นเกณฑ์ความยืดหยุ่นและการได้มาของทรัพยากรและเมื่อองค์การอยู่ตัวต้องเน้นการติดต่อสื่อสาร ประสิทธิภาพและความสามารถในการผลิต ตลอดจนเมื่อองค์การอยู่ในระยะถดถอยต้องใช้เกณฑ์การปรับตัว

2) กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง ต้องคำนึงถึงค่านิยม ความคิดของบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์การซึ่งต้องสอดคล้องกับความพึงพอใจของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

3) พหุเกณฑ์ เป็นหลักสำคัญของการประเมินประสิทธิผลซึ่งต้องครอบคลุมทุกมิติ แต่หลักเกณฑ์เดียวไม่สามารถที่จะประเมินประสิทธิผลขององค์การได้อย่างครอบคลุมจึงจำเป็นต้องใช้หลักเกณฑ์ประเมินหลายมิติเข้ามาช่วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการวัดประสิทธิผลขององค์การมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการวัดโดยใช้ตัวบ่งชี้หลายตัวมีความเหมาะสมต่อการประเมินประสิทธิผล เพราะหลักเกณฑ์ตัวบ่งชี้เดียวไม่สามารถประเมิน ประสิทธิภาพครอบคลุมได้เท่าการวัดโดยใช้ตัวบ่งชี้หลายตัว ประกอบกับการเลือกรูปแบบประสิทธิผลและเกณฑ์ประเมินแนวทางจะขึ้นอยู่กับภาระงานขององค์การ

2.2.2 แนวคิดและทฤษฎีการจัดการและการบริหาร

- ความหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

จากการศึกษาความหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยมีนักวิชาการให้ความหมายดังต่อไปนี้

พิทยา บวรวัฒนา (2556: 2) ให้ความหมายการบริหารว่าเป็นเรื่องของการนำเอากฎหมายและนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้เกิดผลซึ่งเป็นหน้าที่ของข้าราชการที่ทำงานด้วยความเต็มใจ ความเที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

มัลลิกา ต้นสอน (2554: 10) การบริหารหมายถึง การกำหนดแนวทางหรือนโยบาย การสั่งสอน การอำนวยความสะดวก การสนับสนุนและการตรวจสอบให้ผู้ดำเนินการสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย

บรรจบ เนียมมณี (2553: 261) การบริหารหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปทำงานร่วมมือกันปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย โดยประกอบไปด้วย

1) บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

2) ต้องมีการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันและ

3) ต้องมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการกระทำร่วมกันอย่างชัดเจนและต้องตรงกันในกลุ่ม

บุคคลร่วมกระทำการ

วิชัย รูปขำดี (2542: 25) อธิบายคำว่า การบริหารและการจัดการมาจากเชิงพัฒนาขององค์ความรู้ที่แตกต่างกัน แต่ปัจจุบันได้มีกำหนดองค์ความรู้ทั้งสองด้านมาผสมผสานและประยุกต์เข้ากับองค์กรสมัยใหม่และทั้งสองคำมีความหมายเหมือนกันซึ่งสามารถใช้แทนกันได้เพียงแต่ความนิยมเชิงภาษาแตกต่างกันไปเท่านั้น กล่าวคือ มีนัยแตกต่างกันคือ

1) เกี่ยวกับประเภทขององค์กรและหน่วยงาน คำว่า การบริหาร นิยมใช้ในหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานราชการ เห็นได้จากตำแหน่งบริหารหรือนักบริหารได้บัญญัติสาขาวิชาด้านนี้ว่ารัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) ซึ่งขณะคำว่า การจัดการ หมายถึง การบริหารงานในองค์กรภาคเอกชนมากกว่า เห็นได้จากตำแหน่งสำคัญในองค์กรเอกชนใช้คำว่า ผู้จัดการ (Manager)

2) เกี่ยวกับระดับหรือขอบข่ายความรับผิดชอบของการดำเนินการ ซึ่งการบริหารบางครั้งถูกให้ความหมายว่าการทำหน้าที่ในระดับนโยบายคือการตัดสินใจให้แนวทางและรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นในภาพรวม ส่วนการจัดการเน้นการดำเนินงานในระดับปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบรองลงมาหรือเป็นหน่วยงานระดับกลางหรือระดับล่าง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2542: 35) ให้ความหมายการบริหารจัดการว่า เป็นกระบวนการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกระบวนการบริหารคือ 1) การวางแผน 2) การบริหารจัดการองค์กร 3) การชี้นำและ 4) การควบคุมและให้คำสำคัญดังนี้

1) กระบวนการทรัพยากร เป็นทรัพยากรการบริหาร ประกอบด้วย 4 M's ได้แก่ คน เงิน วัสดุติด และวิธีการ/จัดการ ซึ่งถูกนำเข้าสู่ระบบเพื่อประมวลผลที่พัฒนาก้าวหน้าไปพร้อมกับอุตสาหกรรมการผลิต ที่เติบโตอย่างรวดเร็วทำให้ทรัพยากร 4 ประการเพียงพอต่อเป้าหมายจึงเพิ่มอีก 2 M's ได้แก่ เครื่องจักรกล และการตลาด ขณะเดียวกันเล็งเห็นความสำคัญหรือคุณค่าด้านจิตใจของผู้ปฏิบัติงานจึงเพิ่มเป็น 7 M's คือขวัญและกำลังใจเข้าไปและเมื่อเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ระบบการติดต่อสื่อสารไร้พรมแดนเชื่อมโยง เป็นระบบเครือข่ายครอบคลุมทั่วโลกจึงทำให้เพิ่มอีกอย่างคือข้อมูลข่าวสารเข้าไปในทรัพยากรกระบวนการผลิต รวมทั้งหมดเป็น 8 M's ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าหากระบบอุตสาหกรรมการผลิต การจำหน่ายและการบริการยังคงพัฒนาและก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ

2) การบริหารคือ หน้าที่ขั้นพื้นฐานของผู้บริหารที่ต้องกระทำ โดนยึดหน้าที่ 4 ประการคือ POLC ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการแปรรูปทรัพยากรที่นำเข้าไปเป็นผลผลิตตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การต่อไป

3) วัตถุประสงค์คือ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การที่นำออกมาจากกระบวนการแปรรูปในขั้นตอนที่สอง สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ องค์กรที่มีเป้าหมายมุ่งแสวงหากำไรและองค์กร ที่มีเป้าหมายไม่มุ่งแสวงหากำไร การบริหารจัดการคือกระบวนการทำงานโดยอาศัยคนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การภายใต้สภาพแวดล้อมที่แปรเปลี่ยน

นุรักษ์ คุณชลและคณะ (2543: 63) การบริหารจัดการคือ กระบวนการดำเนินงานของบุคคลสองคนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันแต่การทำกิจกรรมจะเป็นในลักษณะแตกต่างกันซึ่งมีระเบียบแบบธรรมเนียมหลักปฏิบัติการใช้ทรัพยากรและเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 105) ให้ความหมายคำว่า การบริหารจัดการ การบริหารการพัฒนา และการบริหารการบริการ ทั้งสามคำมีความหมายใกล้เคียงกันอย่างเห็นได้ชัด 3 ส่วนคือ

1) ล้วนเป็นวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ

2) กระบวนการบริหารงานประกอบด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ การวางแผน การดำเนินงานและการประเมินผล

3) จุดหมายปลายทางคือ การพัฒนาประเทศในทิศทางที่ทำให้ชีวิตของประชาชนมีคุณภาพมากขึ้น รวมถึงประเทศมีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้า

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ โดยอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ใช้ในการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และบรรลุความสำเร็จด้วยการใช้กระบวนการอย่างมีระเบียบ ซึ่งมีปัจจัยทรัพยากรการบริหารคือ คน เงิน เครื่องมือและการจัดการ การบริหารจัดการจึงเป็นกระบวนการที่จำเป็นต้องใช้ทักษะองค์ความรู้ในการชักจูงคนหันมาช่วยเหลืองานขององค์การเพื่อให้เกิดความร่วมมืออันนำไปสู่ความสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์

- แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2545: 19) กล่าวว่า กระบวนการบริหารจัดการแบ่งหน้าที่ออกเป็น 4 หน้าที่คือ

1) การวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาวิธีการที่ควรปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจว่าองค์กรมีวัตถุประสงค์อะไรและจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ซึ่งลักษณะการวางแผนมีดังนี้

- 1.1) การดำเนินการตรวจสอบตัวเองเพื่อกำหนดสภาพในปัจจุบัน
- 1.2) การสำรวจสภาพแวดล้อม
- 1.3) การกำหนดวัตถุประสงค์
- 1.4) การคาดเดาสถานการณ์ในอนาคต
- 1.5) การกำหนดแนวทางปฏิบัติงานและความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร
- 1.6) การประเมินแนวทางการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้
- 1.7) การทบทวนและปรับแผนเมื่อสถานการณ์หรือผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่กำหนด
- 1.8) การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการวางแผนเป็นไปอย่างทั่วถึง

2) การจัดองค์การ เป็นขั้นตอนในการจัดบุคลากรและการจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการทำงาน เพื่อให้ประสบความสำเร็จประกอบไปด้วย

- 2.1) การระบุและอธิบายงานที่จะถูกนำไปดำเนินการ
- 2.2) การกระจายงานตามหน้าที่
- 2.3) การรวมหน้าที่ต่าง ๆ เข้าเป็นตำแหน่งงาน
- 2.4) อธิบายความต้องการของตำแหน่งงาน
- 2.5) การรวมตำแหน่งงานเป็นหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์อย่างเหมาะสม
- 2.6) การมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบ
- 2.7) การทบทวนและปรับโครงสร้างขององค์การเมื่อสถานการณ์และผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่กำหนด
- 2.8) การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดองค์การเป็นไปอย่างทั่วถึง
- 2.9) การกำหนดความจำเป็นของทรัพยากรมนุษย์

- 2.10) การจัดหาผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ
  - 2.11) การคัดเลือกผู้ปฏิบัติงานที่จัดหา
  - 2.12) การฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 2.13) การทบทวนและปรับคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรมนุษย์
  - 2.14) การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดสรรคนเข้าทำงานอย่างทั่วถึง
- 3) การจูงใจเป็นขั้นตอนการกระตุ้นเพื่อให้เกิดความกระตือรือร้นในความพยายามของผู้ปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายซึ่งสัมพันธ์กับการใช้ความพยายามของผู้บริหารที่กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติมีศักยภาพ ในการทำงานสูง การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจจึงประกอบไปด้วย
- 3.1) การติดต่อสื่อสารและอธิบายวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบ
  - 3.2) การมอบหมายของการปฏิบัติงานอย่างมีมาตรฐาน
  - 3.3) การให้คำแนะนำและคำปรึกษา
  - 3.4) การมอบรางวัลกับผู้ปฏิบัติงานบนพื้นฐานของผลการปฏิบัติ
  - 3.5) การยกย่องและสรรเสริญ รวมถึงการตำหนิติเตียนอย่างยุติธรรมและเหมาะสม
  - 3.6) การจัดหาสภาพแวดล้อมมากระตุ้นการจูงใจโดยการติดต่อสื่อสารเพื่อสำรวจความต้องการและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
  - 3.7) การทบทวนและปรับวิธีการของภาวะความเป็นผู้นำเมื่อสถานการณ์และผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด
  - 3.8) การติดต่อสื่อสารทั่วทุกแห่งในกระบวนการของภาวะความเป็นผู้นำ
- 4) การควบคุม เป็นขั้นตอนการติดตามผลการทำงาน รวมทั้งแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่จำเป็น ประกอบไปด้วยการกำหนดมาตรฐาน การเปรียบเทียบและติดตามผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ การแก้ไขข้อบกพร่อง การทบทวนและปรับวิธีการควบคุมเมื่อสถานการณ์และผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามที่คาดหวังและการติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการควบคุมเป็นไปอย่างทั่วถึง
- นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์ (2560: 38-39) ให้แนวคิดว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์จะต้องทำงานร่วมกับฝ่ายบริหารจากทุกหน่วยงานและส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความผูกพันในองค์กรมีดังนี้
- 1) ต้องมีนโยบายในการดำเนินการที่มีคุณธรรม จริยธรรมและเมตตาธรรมเพราะเป็นสิ่งหนึ่ง que ผู้ปฏิบัติเลือกผูกพันกับองค์กร นอกจากนี้ต้องมีระบบการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมตามมาตรฐาน
  - 2) ผู้บริหารต้องมีความยุติธรรมในการบริหารงาน ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความผูกพัน
  - 3) เพื่อนร่วมงานที่ดีเป็นปัจจัยหนึ่งที่สร้างบรรยากาศในการทำงาน ความร่วมมือที่ดีและช่วยเหลือในการทำงานซึ่งกันและกัน ซึ่งนับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างให้ผู้ปฏิบัติมีความผูกพันร่วมกัน
  - 4) ลักษณะงานความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานในส่วนนี้ผู้บริหารจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการมอบหมายงานหรือมอบความรับผิดชอบให้กับผู้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม
  - 5) ความก้าวหน้าในสายงานเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากเพราะผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานย่อมมีต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง จึงจำเป็นที่จะต้องมีการผลักดันการวางแผนสายความก้าวหน้าให้กับผู้ปฏิบัติงานเพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างความผูกพันกับองค์กร

Hodgetts เสนอมุมมองกระบวนการจัดการภายใต้แนวคิดเชิงระบบว่า กระบวนการจัดการที่แท้จริงคือการทำหน้าที่ของการจัดการ โดยมีบทบาทหน้าที่สำคัญ 4 เรื่องได้แก่ 1) การวางแผนกำหนดทิศทางของหน่วยงาน 2) การจัดโครงสร้างองค์กรและบุคคล 3) การอำนวยความสะดวกเชิงการนำและการผลักดันบุคลากร 4) การควบคุมในเชิงการปฏิบัติการและทรัพยากร

Mary Parker Follet (อ้างใน เสนาะ ตีเยว้, 2546: 46) เสนอแนวคิดทางการบริหารให้เน้นตัวบุคคล โดยมองว่าความสำเร็จขององค์กรขึ้นอยู่กับกลุ่มคนมากกว่าแต่ละบุคคล ผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติการควรเป็นส่วนหนึ่งร่วมกันและผู้บริหารควรใช้ประสบการณ์และองค์ความรู้จูงใจให้คนทำงานมากกว่าการใช้อำนาจตามหน้าที่

Chester Barnard (อ้างใน เสนาะ ตีเยว้, 2546: 46) ได้ผสมผสานแนวคิดการบริหารแบบดั้งเดิมกับมนุษยสัมพันธ์ มองว่าองค์กรเป็นระบบสังคมซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือและต้องประกอบไปด้วยคนที่มีความสัมพันธ์กันในทางสังคม ความสำเร็จขององค์กรมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ปฏิบัติ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแนวคิดการบริหารงานส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินการบริหารต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิผลนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานและองค์กรด้วยเพื่อก่อให้เกิดผลสำเร็จของงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างเรียบง่าย

- ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการ

แนวคิดการจัดการตามหลักการบริหารได้นำไปใช้อย่างกว้างขวางในระยะเวลาต่อมาและมีนักทฤษฎีต่าง ๆ ดังนี้ (วรรณพร พุทธิภูมิพิทักษ์และคณะ, 2554: 13)

1) Frederick Taylor มีหลักการว่า “คนเป็นเครื่องมือที่ทำให้องค์กรไปสู่จุดหมายปลายทางได้” และเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยได้มาจากการสังเกตเห็นการทำงานของคนงานระดับล่างในองค์กรทำงานได้ไม่เต็มที่นัก กล่าวคือ การทำงานของคนงานเป็นไปตามความพึงพอใจของตนเองทำให้ใช้พลังงานเพียงแค่นั้นในสามของพลังงานทั้งหมดที่มีอยู่ที่สามารถทำงานได้เต็มที่ จึงพยายามค้นหาวิธีการทำงานที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดและมีประสิทธิภาพให้ประโยชน์แก่ทั้งคนงานและนายจ้างและวิธีการทำงานของ Taylor ถือว่าเป็นวิธีการทำงานที่ดีที่สุดเพียงวิธีซึ่งเปรียบเสมือนเป็นการออกแบบงาน ทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ 4 ข้อคือ

1.1) ใช้วิธีการทำงานตามหลักการวิทยาศาสตร์อันมีเหตุและผล ทั้งได้รับการทดลองแล้วว่าเชื่อถือได้และดีกว่าวิธีการทำงานตามแบบแผนเก่าที่ไม่เป็นระบบและไม่มีกฎเกณฑ์

1.2) ให้มีระบบการคัดเลือกและฝึกอบรมคนงานตามหลักเกณฑ์ที่ได้คิดค้นและทดสอบแล้ว

1.3) เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและเป็นไปตามหลักทางวิทยาศาสตร์ต้องให้เกิดความร่วมมือและสามัคคีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง

1.4) เพื่อป้องกันการทะเลาะระหว่างนายจ้างและลูกจ้างต้องมีการแบ่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม หากนายจ้างและลูกจ้างปฏิบัติทั้ง 4 กฎเกณฑ์นี้ Taylor เชื่อว่าองค์กร จะบรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2) Henri Fayol หลักการบริหารที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับนักบริหารทุกระดับในองค์กร ซึ่งเรียกว่า หลักการบริหารสากล (General Principles of Management) มีทั้งหมด 14 ข้อ (Pugh, 1985) ได้แก่ การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา การมีเอกภาพในการสั่งการ การแบ่งงานกันทำ การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ความเสมอภาค สายการบังคับบัญชา การให้ผลประโยชน์ตอบแทน การมีระเบียบข้อบังคับ การมีระเบียบวินัย ความคิดริเริ่ม ผลประโยชน์ของบุคคลควรจะเป็นรองจากผลประโยชน์ส่วนรวม ความมั่นคงในหน้าที่การงานและความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน

3) Gulick & Urwick เสนอแนวคิดกระบวนการบริหารชื่อว่า “POSDCORB” และมีภาระหน้าที่ที่สำคัญ 7 ประการคือ

3.1) การวางแผนเป็นการวางแผนโครงการกิจกรรมซึ่งเป็นการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินการสามารถบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2) การจัดองค์การเป็นการกำหนดโครงสร้างขององค์การโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับงาน

3.3) การจัดบุคลากรปฏิบัติงานเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้บุคลากรมาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่กำหนดไว้

3.4) การอำนวยความสะดวกในการใช้ศิลปะเพื่อการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์ที่ดี การจูงใจ การตัดสินใจ เป็นต้น

3.5) การประสานงานเป็นการประสานให้ส่วนต่าง ๆ ของกระบวนการทำงานมีความต่อเนื่องกันเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น

3.6) การรายงานเป็นกระบวนการและเทคนิคของการแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานตามชั้นได้ทราบถึงผลการปฏิบัติงานโดยมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารในองค์การด้วย

3.7) การงบประมาณเป็นการวางแผนการทำบัญชี การควบคุมเกี่ยวกับการเงินและการคลัง สารสำคัญของแนวคิดของ Gulick & Urwick เกี่ยวกับ POSDCoRB คือ ประสิทธิภาพ (อัมพรธำรงค์, 2553: 56)

4) Chester I. Barnard กล่าวว่า การให้ความสนใจเพียงส่วนหนึ่งขององค์การไม่อาจเพียงพอสำหรับนักบริหารที่ดีซึ่งต้องให้ความสำคัญกับทั้งคนงานและงาน รวมทั้งต้องมีความสามารถบริหารงานทั้งสองปัจจัยได้พร้อมกันและเสนอว่าองค์การที่ไม่เป็นทางการมีความสำคัญต่อองค์การที่เป็นทางการอย่างมากซึ่งจะคอยช่วยส่งเสริมและสนับสนุนองค์การที่เป็นทางการ นอกจากนี้ยังเสนอแนะและเป็นประโยชน์แก่การศึกษาทฤษฎีองค์การคือ การเสนอแนะให้นักบริหารเห็นความสำคัญของการติดต่อสื่อสารอันเป็นหน้าที่ของนักบริหารที่จะอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารในองค์การดำเนินไปได้อย่างสะดวกและกระตุ้น ผู้ปฏิบัติทำงานได้อย่างเต็มความสามารถ (วรรณพร พุทธิภูมิพิทักษ์และคณะ, 2554: 14)

5) Elton Mayo ให้ความสำคัญกับมนุษย์ในความสัมพันธ์ระหว่างคนงานด้วยกันเองหรือระหว่างกลุ่มของคนงานในอันที่จะเพิ่มผลผลิตในองค์การ การมีการติดต่ออย่างเปิดกว้างระหว่างหัวหน้ากับลูกน้อง การให้ออกาสกับผู้ปฏิบัติงานเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจ การให้ความสำคัญกับผู้ปฏิบัติงานทุกระดับและ เอาใจใส่ดูแลเขาให้ความเป็นกันเองกับเขามากกว่าคนงานซึ่งยอมทำให้มี

ผลงานเพิ่มขึ้น ซึ่ง Mayo เชื่อว่าหากได้นำวิธีการทางมนุษยสัมพันธ์ไปใช้ให้ถูกต้องแล้วจะทำให้บรรยากาศในองค์กรอำนวยความสะดวกให้ทุกฝ่ายเข้ากันได้เป็นอย่างดีที่สุด คนงานจะได้รับความพอใจสูงขึ้นและกำลังความสามารถทางการผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งผลการทดลองนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลสำคัญของกลุ่มทางสังคมภายในองค์กรที่เกิดขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้สึก (Sentiments) ที่เป็นเรื่องราวทางจิตใจของคนงานและความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างคนงานด้วยกัน สิ่งเหล่านี้คือ อิทธิพลของกลุ่มไม่เป็นทางการและการยอมรับในฐานะของตัวบุคคลและการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

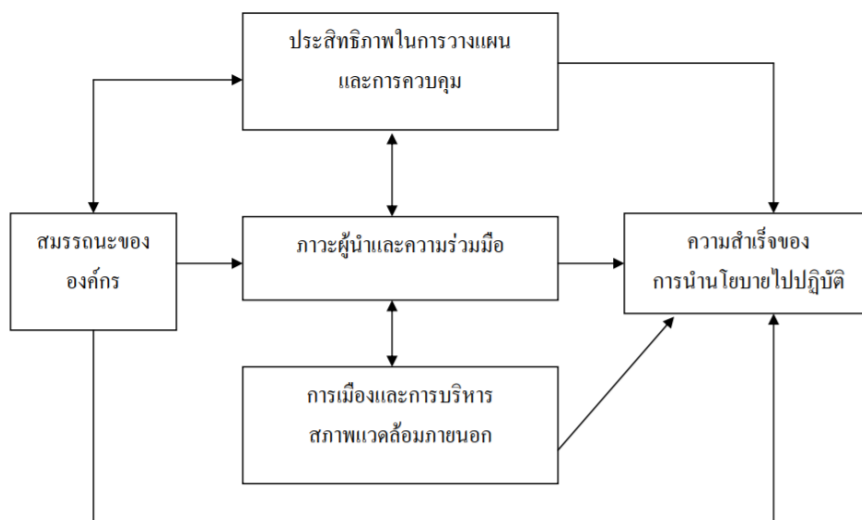
ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าทฤษฎีเกี่ยวกับบริหารจัดการมีปัจจัยที่เป็นอิทธิพลในการดำเนินการคือ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ความผูกพันภายในองค์กร การทำงานเป็นทีมและความก้าวหน้าในการทำงาน โดยปัจจัยเหล่านี้ถูกนำไปเป็นหลักในการจัดการบริหารต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพ

2.2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

- แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

วเรเดช จันทรศร (2551: 129-146) ได้มีการประมวลตัวแบบของนักวิชาการที่ได้ศึกษาเพื่อสังเคราะห์แนวคิดที่ได้จากการศึกษาและพัฒนาเป็นตัวแบบทางทฤษฎี เพื่อใช้อธิบายว่าองค์กรต่าง ๆ ที่สามารถนำนโยบายแผนงาน โครงการไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีปัจจัยอะไรที่เป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้ให้นโยบาย แผนงานโครงการดำเนินการสำเร็จบรรลุจุดหมาย ซึ่งตัวแบบที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมี 6 แบบ โดยตัวแบบที่เกี่ยวข้องคือ ตัวแบบเชิงบูรณาการ ตัวแบบนี้เป็นตัวแบบที่รวบรวมจากแนวคิดของทั้ง 5 แบบก่อนหน้านี้โดยมุ่งแสวงหาผลกระทบของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จทั้งในมิติของผลผลิต ผลลัพธ์และประเทศชาติโดยรวมได้รับ ส่วนตัวแปรอิสระที่นำมาพิจารณาประกอบด้วย 4 ปัจจัยคือ

- 1) สมรรถนะองค์กร
- 2) ประสิทธิภาพในการวางแผนและควบคุม
- 3) ภาวะผู้นำและความร่วมมือ
- 4) การเมืองและการบริหารสิ่งแวดล้อมภายนอก (บพิธ รัตนบุรี, 2552: 16)

รูปที่ 2.1 ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ: ตัวแบบเชิงบูรณาการ
ที่มา: วรเดช จันทรศร, 2551: 144

- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ไพศาล สุริยะมงคล (2525; อ้างถึงในประธาน พงษ์สว่างวงศ์และคณะ, 2545: 11-12) ได้กำหนดตัวแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Pisan's Policy Making Model) ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านความชัดเจนของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ใดเป็นวัตถุประสงค์หลัก และวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์รอง

2) งบประมาณและสิ่งจูงใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยงบประมาณและสิ่งจูงใจจึงจะนำนโยบายไปปฏิบัติสู่ความสำเร็จได้

3) การประสานงานและการมีส่วนร่วมของหน่วยงานเกี่ยวข้องมีส่วนทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสู่ความสำเร็จ

4) การประชาสัมพันธ์สื่อสาร ข่าวสารให้ประชาชนได้รับรู้ ให้ประชาชนได้เข้าใจนโยบายเป็นอย่างดีจะช่วยลดปัญหาการไม่ยอมรับ การมีส่วนร่วม การสนับสนุนจากประชาชนและกลุ่มต่าง ๆ นอกหน่วยงานและทำให้ประชาชนและกลุ่มต่าง ๆ นอกจากหน่วยงานรู้สึกดีต่อนโยบาย

5) ระดับการพัฒนาและสถานะทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารนโยบายทั้งทางบวกและทางลบ สภาพทางการเมือง สภาพสังคมไทยที่เป็นระบบอุปถัมภ์ยึดถือพรรคพวก สภาพเศรษฐกิจที่มีการกระจายรายได้และความเจริญอย่างไม่ทั่วถึง มีการเจริญเติบโตอยู่แต่ในเมืองหลวงและเมืองใหญ่ของแต่ละภาค บางหมู่บ้านที่ห่างไกลความเจริญยังไม่มีแม้กระทั่งถนน ไฟฟ้า และปะปาดังนั้นปัจจัยนี้นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติเช่นกัน

6) ปัจจัยความเป็นธรรมของนโยบายแผน โครงการนโยบายของรัฐมักถูกมองว่าเป็นการช่วยเหลือพวกพ้องหรือเอื้อต่อธุรกิจของพรรคพวกการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติมักไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน

7) ปัจจัยความเป็นธรรมและเสถียรภาพของรัฐบาลรัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายของประเทศ แต่หากรัฐบาลขาดความชอบธรรมก็ยากที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติและเสถียรภาพรวมทั้งความต่อเนื่องของรัฐบาลก็เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกเช่นกันที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ

8) ปัจจัยทำเลที่ตั้งของโครงการ (FANG-SHUI) คนไทยมีความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ดังนั้นทำเลที่ตั้งของโครงการจึงมีอิทธิพลต่อการบริหารงาน รวมทั้งมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ (บพิธ รัตนบุรี, 2552: 19-20)

2.2.4 ทฤษฎีอาชญาวิทยาว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม

- ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม

ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมใช้หลักการพื้นฐานว่าด้วยการออกแบบสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพให้สามารถลดปัญหาการเกิดอาชญากรรมและความหวาดกลัวของคนในพื้นที่ได้ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น (กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2550) โดยทฤษฎีนี้เป็นแนวคิดผสมผสานระหว่างทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมายและทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ซึ่งประชาชนและชุมชนต้องให้ความสำคัญและร่วมมือกันในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมด้วยวิธีการออกแบบสภาพแวดล้อม ภายใต้ชื่อทฤษฎีการควบคุมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) ซึ่งอาศัยแนวคิดจากความสัมพันธ์ของวงจรอาชญากรรมที่มีปัจจัยสำคัญ 3 ประการคือ อาชญากรที่จะกระทำผิด โอกาสที่เหมาะสมและเหยื่อที่เหมาะสม อันเนื่องมาจากการขาดความสามารถในการปกป้องทรัพย์สินหรือร่างกายตั้งรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) อาชญากรที่กระทำผิด หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการจะก่อเหตุหรือลงมือกระทำความผิด
- 2) เหยื่อ หมายถึง บุคคล สถานที่หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อหรือเป็นเป้าหมายที่ต้องการ
- 3) โอกาส หมายถึง ช่วงเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายสะดวกที่จะสามารถลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมได้

เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวจะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) สภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อปัญหาอาชญากรรมในชุมชนโดยหลักการแล้วเป็นสิ่งซึ่งสามารถวางแผนเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพื่อใช้เป็นมาตรการ ในการป้องกันอาชญากรรมโดยปิดกั้นโอกาสมิให้อาชญากรเข้าถึงบุคคลหรือทรัพย์สินหรือลดช่องโอกาส ในการกระทำผิดของคนร้ายให้น้อยลง

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ ได้นำทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยเพื่อนำหลักการวางผังเมืองมาประยุกต์ใช้คำนึงถึงความสำคัญของการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวย (กองบังคับการปราบปราม, 2550) โดยหัวใจสำคัญของการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมคือ ปรับสภาพแวดล้อมและใช้

ประโยชน์สภาพแวดล้อมในการลดโอกาสการก่ออาชญากรรมและช่วยทำให้สภาพแวดล้อมดูปลอดภัย ไม่น่ากลัว (กองบังคับการปราบปราม, 2550)

- 1) ฝ้าระวังโดยธรรมชาติ (Natural Surveillance)
- 2) ควบคุมการเข้าออกโดยธรรมชาติ (Natural Access Control)
- 3) แบ่งพื้นที่ให้ชัดเจน (Territorial Reinforcement)
- 4) บริหารจัดการและบำรุงรักษา (Maintenance & Management)

กลยุทธ์ทั้ง 4 ข้อนี้ดูค่อนข้างซ้อนและคาบเกี่ยวกันเพราะต่างอาศัยธรรมชาติของสภาพแวดล้อมมาเป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมจะเห็นว่าเป็นกลยุทธ์ที่แตกต่างจากระบบรักษาความปลอดภัยทั่วไปซึ่งเน้นติดตั้งอุปกรณ์เตือนภัย กลอนล็อกปิด-เปิดประตู ระบบโทรทัศน์วงจรปิด แต่ระบบรักษาความปลอดภัยของการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมกลับเน้นใช้สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในทางที่ทำให้คนร้ายรู้สึกว่าเป็นเขตหวงห้ามและถูกฝ้าระวังอยู่ จึงไม่ยอมเสี่ยงกระทำผิด (ธเนศ เกษศิลป์, 2560: 22-26)

ดังนั้นหากนำทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้อัตราการเกิดอาชญากรรมลดลงโดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาช่วยในการควบคุมพฤติกรรมคนในสังคมเพื่อมิให้กระทำผิด

2.2.5 ระบบกล้องวงจรปิดในงานป้องกันอาชญากรรม

- วัตถุประสงค์ของการติดตั้งกล้องวงจรปิด

1) ระบบกล้องวงจรปิดในงานป้องกันอาชญากรรมมีวัตถุประสงค์ในการติดตั้งกล้องวงจรปิดในงานทั่วไปนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประการ ได้แก่

- 1.1) การอำนวยความสะดวกด้านการจราจร
- 1.2) การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
- 1.3) งานทางด้านความมั่นคงปลอดภัยของรัฐและรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ
- 1.4) การรักษาความปลอดภัยในพื้นที่เอกชน

เป้าหมายทั่วไปของระบบกล้องวงจรปิดได้แก่ การป้องกันอาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบโดยการปราบปรามหรือการยับยั้ง (Deterrence) มีการอ้างกันว่ากล้องวงจรปิดสามารถประกันความปลอดภัยสาธารณะและลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมด้วยวิธีการเพิ่มการใช้พื้นที่ว่างเปล่า สาธารณะการป้องกันอาชญากรรมตามแนวทางระบบงานตำรวจที่เน้นที่ปัญหา (POP) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกล้องวงจรปิดได้แก่ หลักการการเพิ่มความเสี่ยงให้กับผู้กระทำความผิดในการก่ออาชญากรรม ซึ่งมีเทคนิคหลายประการได้แก่ การเสริมระบบการตรวจตราและเพิ่มความเข้มข้นในการตรวจตราแบบเป็นทางการ (Strengthen Formal Surveillance) การตรวจตราอย่างเป็นทางการนี้ดำเนินโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยซึ่งมีหน้าที่หลักในการสร้างความกลัวให้เกิดกับผู้กระทำความผิดที่มีโอกาสในการกระทำความผิด สัญญาณกันขโมยและกล้องวงจรปิดสามารถช่วยเติมเต็มการตรวจตราการทำลายสิ่งของสาธารณะ การโกงค่าโดยสารมีอัตราลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน ในประเทศเนเธอร์แลนด์เมื่อกำลังเจ้าหน้าที่สืบสวนลงมือปฏิบัติสายตรวจรถจักรยานช่วยลดอาชญากรรมขโมยรถในลานจอดรถใน แวนคูเวอร์กระทรวงกิจการภายในประเทศพบการลดลงของอาชญากรรมที่หลากหลายหลังจากการติดตั้งกล้องวงจรปิด ในประเทศอังกฤษเทคนิคในการ

ป้องกันอาชญากรรมจำนวนมากตั้งอยู่บนสมมติฐานของการสร้างความกลัวหรือข่มขู่อย่างน่าเชื่อถือ กล้องวงจรปิดทำให้เกิดการข่มขู่ในลักษณะการป้องปรามเพื่อทำให้ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดเชื่อว่าไม่มีใครบางคนกำลังเฝ้ามอง ใครก็ตามที่กำลังทำในสิ่งที่ไม่ควรกระทำหรือผู้กระทำความผิดอาจถูกระบุตัวได้หรือจับกุมได้ในภายหลังจากการบันทึกของกล้องวงจรปิดซึ่งมันมิได้หมายถึงว่า มีการถูกจับกุมจำนวนมาก แต่การจับกุมที่ได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณชนสามารถสร้างแรงเสริมในฐานะที่เป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับผู้กระทำความผิดซึ่งมันมีพลังสามารถสื่อสารผ่านไปทั่วในเครือข่ายของผู้กระทำความผิดมากกว่าการสื่อสารบนสื่อสาธารณะ ปกติกล้องวงจรปิดเป็นที่นิยมในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานในทางทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมด้วยการจัดการสภาพแวดล้อม นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อการตั้งเป้าไปที่อาชญากรรมที่กำหนดหรือบางส่วนในพื้นที่ว่างเปล่าหรือทรัพย์สิน ที่ไม่มีเจ้าของ นอกจากนี้แล้วเมื่อพิจารณาถึงความคุ้มค่าของการติดตั้งกล้องวงจรปิดแม้ว่าจะเป็น เครื่องมือในการลดอัตราการเกิดอาชญากรรมตามแนวทางการป้องกันอาชญากรรมแบบเน้นที่ปัญหา (POP) แต่ก็คาดได้ว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิผลมากที่สุด อย่างไรก็ตามความคุ้มค่าของการติดตั้งกล้องวงจรปิดอันเกิดจากการเลือกพื้นที่ในการติดตั้งกล้อง พบว่า จำนวนกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งไม่ใช่สิ่งสำคัญ ในการลดช่องโอกาสในการกระทำความผิดแต่ความสำคัญอยู่ที่ “ประสิทธิผล”

ในการกำหนดรูปแบบในการติดตั้งกล้องวงจรปิดที่ใช้การวิเคราะห์ตามสภาพแวดล้อม (อุนิซา เลิศโตมรสกุลและชาญคณิต ก. สุริยะมณี, 2553: 30-52) หนึ่งในประโยชน์หลักของระบบกล้องวงจรปิดสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจคือ เป็นเครื่องช่วยการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิผลมากกว่ามิใช่เป็นการช่วยจับกุมคนร้ายโดยตรง ในพื้นที่ศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้กล้องวงจรปิดในการตรวจตรา ศูนย์กลางของเมืองและค้นหาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงการใช้ข้อมูลเพื่อความเหมาะสมในการประสานงานวิทยุสื่อสารที่เชื่อมโยงระหว่างพนักงานร้านค้าและเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยการควบคุมกล้องสามารถใช้ร่วมกับระบบกล้องได้อย่างสัมฤทธิ์ผลเพื่อปรับปรุงเรื่องการแจ้งเตือนภัยที่ผิดพลาด ข้อมูลที่ได้จากกล้องวงจรปิด (CCTV) สามารถทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูลที่คิดว่าควรจะมีการตอบสนองในการปฏิบัติหรือไม่หลักฐานที่เป็นภาพเคลื่อนไหวของเหตุการณ์เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมันมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการสืบสวนหาผู้กระทำความผิดและประกันได้ว่าจะสามารถสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดได้อย่างรวดเร็ว การวิเคราะห์อาชญากรรมและข้อมูลในคดีชี้ให้เห็นว่าในช่วงสั้นๆ ของการติดตั้งกล้องวงจรปิดสามารถส่งผลในเชิงของการปรามอย่างมากในหมู่ของผู้กระทำความผิด (สุรพล อยู่นุช, 2560: 22-23)

- หน้าที่ของระบบกล้องวงจรปิด

หน้าที่ของระบบกล้องวงจรปิด Bennett and Gelsthorpe (1996: 72-90) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ทั่วไปของระบบกล้องวงจรปิดส่วนใหญ่คือ การป้องกันอาชญากรรมและสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม โดยการยับยั้งการกระทำความผิด ส่วน Robert and Goulette (1996: 61-67) และ Brown (1995: 68) เชื่อว่ากล้องวงจรปิดมักจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารพื้นที่ เช่น การสังเกตการณ์การจราจรและการควบคุมฝูงชนในการแข่งขันฟุตบอล เป็นต้น กล้องวงจรปิดอาจมีผลทางอ้อมในการเพิ่มปริมาณการค้าขายและปกป้องการลงทุน (สุรพล อยู่นุช, 2560: 24)

- กลไกของกล้องวงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรม

กลไกของกล้องวงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรม Cohen and Felson (1979: 588-605) ได้ศึกษากลไกในการป้องกันอาชญากรรมของกล้องวงจรปิด พบว่า สถานการณ์ก่อนที่อาชญากรรมจะเกิดขึ้นหนึ่งในสามเหตุการณ์ที่สำคัญทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นในเวลาและสถานที่เดียวกันคือ การไม่อยู่ของผู้พิทักษ์พื้นที่ที่มีความสามารถหรือกล่าวให้เป็นนามธรรมเพิ่มมากขึ้นคือ การขาดการพิทักษ์พื้นที่ที่มีความสามารถการตรวจตราหรือการปรากฏของการตรวจตราซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพิทักษ์รักษาพื้นที่

Pawson and Tilley (1994: 291-306) ได้ระบุกลไก 9 ประการซึ่งเชื่อได้ว่าการทำงานของกลไกของกล้องวงจรปิดมิได้แยกกันอย่างอิสระ กลไกมากกว่าหนึ่งอย่างอาจจะใช้ประโยชน์ได้มากกว่า 1 อย่างดังนี้

1) กล้องวงจรปิดสามารถลดอาชญากรรมโดยการเพิ่มโอกาสในการที่ผู้กระทำความผิดจะถูกจับกุมตัวได้ในทันทีที่ยังการกระทำเอาตัวออกไป ถูกลงโทษและการยับยั้ง

2) กล้องวงจรปิด สามารถลดปัญหาอาชญากรรมโดยการยับยั้งผู้กระทำความผิดที่มีศักยภาพผู้ซึ่งไม่ต้องการถูกสังเกตการณ์โดยกล้องวงจรปิดโดยผู้ดำเนินการหรือมีหลักฐานเกี่ยวกับพวกเขาถูกจับภาพได้ในกล้อง (ยังไม่กระทำความผิด)

3) การลดลงของอาชญากรรมที่สามารถเกิดขึ้นได้เพราะการตรวจตราโดยธรรมชาติที่สนับสนุนให้คนใช้พื้นที่ซึ่งมีการติดตั้งกล้องวงจรปิด มากขึ้นเองทำให้เป็นการยับยั้งผู้กระทำความผิดซึ่งกลัวการเพิ่มของความเสี่ยงในการถูกจับกุม

4) กล้องวงจรปิดทำให้การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ตำรวจง่ายขึ้นที่จะระบุสถานที่ที่ซึ่งพฤติกรรมต้องสงสัยเกิดขึ้นการปรากฏของสิ่งเหล่านี้ อาจยับยั้งผู้กระทำความผิดหรืออาจจะหมายถึงการถูกจับในการกระทำ

5) การเผยแพร่ (ภาพจากกล้องวงจรปิด) ในที่สาธารณะชน (เป็นการทั่วไป) นี้จะช่วยในการยับยั้งผู้กระทำความผิด (แต่อาชญากรรมอาจจะเปลี่ยนไปยังสถานที่อื่นหรือเปลี่ยนผู้กระทำความผิด)

6) การเผยแพร่ภาพอาชญากรรมจากกล้องวงจรปิดในที่สาธารณะชน (เฉพาะเจาะจง) กล้องวงจรปิดเป็นสัญลักษณ์แสดงให้ผู้คนที่กระทำความผิดเห็นอย่างชัดเจนเพื่อว่าผู้กระทำความผิดจะได้รับการยับยั้ง

7) เวลาในการก่ออาชญากรรม กล้องวงจรปิดอาจจะมีผลน้อยต่ออาชญากรรมที่สามารถกระทำ ได้อย่างรวดเร็วตรงกันข้ามกับกลุ่มที่ใช้เวลานานมากกว่า ซึ่งผู้กระทำความผิดคิดว่าพวกเขามีเวลาเพียงพอ ในการหลบเลี่ยงกล้องหรือหลบหนีจากเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

8) การเผยแพร่เกี่ยวกับการให้การสนับสนุนเหยื่อที่มีศักยภาพให้มีจิตสำนึกด้านความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้นและมีมาตรการในการป้องกัน

9) กลุ่มคนซึ่งมีจิตสำนึกด้านความปลอดภัยมากกว่าใช้พื้นที่ที่มีกล้องวงจรปิด ขณะที่คนที่มีความประมาทอาจถูกประทุษร้ายในพื้นที่อื่น ๆ (สุรพล อยู่หนูช, 2560: 24-26)

- ปัจจัยในการทำให้ระบบกล้องวงจรปิดบรรลุผล

ปัจจัยในการทำให้ระบบกล้องวงจรปิดบรรลุผลประกอบด้วยดังต่อไปนี้ (สุรพล อยู่หนูช, 2560: 26-27)

1) อาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่กับประชาชนในพื้นที่ควรเป็นอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน หลักฐานชี้ให้เห็นว่า กล้องวงจรปิด (CCTV) มีประสิทธิผลมากที่สุดในการลดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินโดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักทรัพย์ในเขตใจกลางเมืองอาชญากรรมต่อบุคคล เช่น การปล้น ขโมย จากบุคคล และการข่มขืน ประโยชน์จากกล้องมีน้อยในการป้องกันผู้กระทำความผิด การประสานงาน ในการตอบสนองที่ฉับไวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเหตุการณ์และการรวบรวมพยานหลักฐานก็เป็นสิ่งที่ต้องการ

2) ลักษณะของพื้นที่ทางกายภาพที่มีลักษณะควบคุมโดยกล้องได้ง่าย เช่น ถนนเป็นเส้นตรง ไม่มีสิ่งกีดขวางชี้ให้เห็นว่า กล้องวงจรปิดมีผลกระทบต่อระดับอาชญากรรมในศูนย์กลางของเมืองที่มีการจัดรูปแบบที่ง่าย ที่ซึ่งการครอบคลุมพื้นที่ของกล้องมีสูงในใจกลางเมืองที่มีสภาพทางกายภาพที่สลับซับซ้อน กล้องที่มีความครอบคลุมในระดับสูงประสบความสำเร็จยากและอาจเกิดอาชญากรรมทดแทนในสถานที่ดังกล่าวและสถานที่อื่นขึ้นได้ (Displacement of Crime)

3) การใช้ร่วมกันหรือบูรณาการกับมาตรการทางด้านการป้องกันอาชญากรรมอื่น ๆ ข้อค้นพบแสดงให้เห็นว่า กล้องวงจรปิดมีประสิทธิผลมากที่สุดเมื่อมันถูกใช้ในสถานะ ส่วนบูรณาการในยุทธศาสตร์ของการสั่งการและการควบคุมเพื่อช่วยในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เพื่อคงไว้ซึ่งผลกระทบด้านการป้องกันตำรวจต้องให้ระบบในการจับกุมและด้วยความช่วยเหลือของหน่วยงานอื่นและมีการประกันว่าข้อมูลสามารถส่งต่อจากผู้ควบคุมกล้องวงจรปิดไปยังเจ้าหน้าที่ในพื้นที่และในทางกลับกันอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นก็ให้เป็นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะจัดการเหตุการณ์อย่างรวดเร็ว การจับกุมจำนวนมากเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้การประสานงานอย่างรวดเร็ว เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น ความพยายามในการใช้ข้อมูล ที่บันทึกไว้ทำให้เสียเวลาและมีประสิทธิผลน้อยกว่า

3.1) เพิ่มความเป็นไปได้ในการจับกุมคนร้ายด้วยการทำให้แน่ใจว่าผู้ควบคุมกล้องวงจรปิดจะต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการก่ออาชญากรรมในท้องที่กล้องวงจรปิด สามารถปฏิบัติการนำการตรวจตราโดยใช้ข้อมูลข่าวสารของท้องที่ เช่น จับตามองบุคคลที่มีหมายจับหรือตรวจตราพื้นที่ที่มีปัญหา เช่น ตรวจสอบทางเข้าสถานบริการหรือสถานที่สาธารณะ

3.2) ลดการปรับเปลี่ยนแทนที่ของผู้กระทำความผิดด้วยการเลือกพื้นที่ในการติดตั้ง เพื่อประกันว่ามุมของกล้องไม่ถูกกีดขวาง ยิ่งกว่านั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความสนใจในพื้นที่รอบข้างใจกลางเมือง เช่น ลานจอดรถ ซึ่งถูกใช้โดยสมาชิกของชุมชนแต่อาจใช้กล้องไม่มากหรือไม่ใช้ก็ได้ (สุรพล อยู่หนูช, 2560: 26-27)

- วิธีการในการดำเนินการกล้องวงจรปิดให้มีประสิทธิภาพ

Brown (1995: 68) และ Tilley (1993: 42) ได้มีการประเมินผลระบบกล้องวงจรปิดในสหราชอาณาจักร ในหลักการประสิทธิผลของการใช้ในใจกลางเมืองและการเสริมด้วยจุดสำคัญโดยและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการใช้กล้องวงจรปิด

1) ก่อนการพิจารณาในการปฏิบัติการตามแนวทางกล้องวงจรปิด ธรรมชาติและการขยายตัวของปัญหาอาชญากรรมควรระบุให้ชัดเจนและประเมินผลในเงื่อนไขต่าง ๆ ในการจัดการปัญหาอาชญากรรมซึ่งหนึ่งเดียวอาจเป็นกล้องวงจรปิด

2) กล้องวงจรปิดจะทำงานได้ดีที่สุด เมื่อมันประกอบกับมาตรการอื่น ๆ ในการลดอาชญากรรม และพฤติกรรมต่อต้านสังคม การศึกษาส่วนใหญ่รายงานผลกระทบต่ออาชญากรรมในใจกลางเมือง มีมาตรการอื่น ๆ จำนวนมากได้รับการปฏิบัติ เช่น กล้องวงจรปิดในฐานะที่เป็นการเพิ่มการตรวจตราและวัตถุทางกายภาพอื่น ๆ เช่น แสงสว่าง ร้ว การทาสี

3) เมื่อการตัดสินใจใช้ระบบกล้องวงจรปิด ในการปฏิบัติวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนจะต้องได้รับการกำหนดและกลไกในการประเมินผลได้รับการพัฒนาและมีความจำเป็นในการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนระบบมีการใช้เพื่อวัดประสิทธิผล

4) บทบาทและความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติหลักที่เกี่ยวข้องกับระบบกล้องวงจรปิด จำเป็นต้องระบุให้ถูกต้องชัดเจนในจุดที่เริ่มต้น ในรายละเอียดมันมีความจำเป็นที่จะต้องชัดเจนว่าใครเป็นเจ้าของระบบและใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาในอนาคต

5) เพื่อให้ระบบกล้องมีประสิทธิภาพในใจกลางเมืองมีความจำเป็นต้องให้มีความครอบคลุม จุดที่ติดตั้งจำเป็นต้องได้รับการเลือกอย่างระมัดระวังเพื่อประกันว่าไม่มีต้นไม้หรือสิ่งกีดขวางการมองเห็นของกล้อง ซึ่งจะต้องตระหนักว่ามันไม่สามารถขยายความครอบคลุมไปยังพื้นที่ด้านหลัง ซึ่งเป็นข้อจำกัดของประสิทธิภาพของกล้อง

6) ความเป็นไปได้ในการที่อาชญากรรมจะเปลี่ยนสถานที่เกิดไปยังพื้นที่อื่นซึ่งกล้องไม่ครอบคลุม

7) ประสิทธิภาพของกล้องวงจรปิดในการปราบผู้กระทำความผิดและลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมเป็นไปได้ช้า การคงไว้ซึ่งประสิทธิภาพความสำเร็จของกล้องวงจรปิดจำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ การส่งสัญญาณควรได้รับการสร้างเพื่อคงไว้ซึ่งผลด้านการปราบของกล้องและความตระหนักของสังคม (สุรพล อยู่นุช, 2560: 27-28)

ไม่มีรูปแบบของการตรวจตราใดที่หยุดอาชญากรรมมิให้เกิดขึ้นได้โดยตรง ด้วยการปรับปรุงในด้านแสงสว่างอาชญากรรมบางประเภทนั้นง่ายต่อการกระทำ เช่น หัวขโมยที่มีความตั้งใจในการก่ออาชญากรรมสามารถขโมยได้อะไรที่เขาต้องทำในการเอาชนะเหนือระบบรักษาความปลอดภัยทางกายภาพและใครจะเป็นผู้มาหยุดเขาจากการก่ออาชญากรรมและค้นหาวิธีการหลบหนีที่ง่ายถ้าพวกเขาถูกรบกวนจะไม่ใช้ทั้งกล้องวงจรปิดและระบบแสงสว่างที่จะเป็นสิ่งกีดขวางทางกายภาพ ถ้ากล้องวงจรปิด และแสงสว่างป้องกันอาชญากรรมจริง ๆ มันคงเป็นกลไกกระตุ้นที่นำไปสู่การตัดสินใจที่ลดลงในการก่ออาชญากรรมมากกว่าที่จะเป็นการตัดสินใจโดยตรง รวมความหมายในด้านการตรวจตราทั่วไปภายใต้ การเพิ่มความเสี่ยง (Increasing Risks) ด้วยสถานการณ์การป้องกันอาชญากรรมเขาชี้ให้เห็นว่าแต่ละวิธีมีผลกระทบด้านการยับยั้งอะไร (Clarke, 1995: 91-150)

2.2.6 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการสืบสวนและป้องกันอาชญากรรม กองบัญชาการตำรวจนครบาล

- หลักการและเหตุผล

กรุงเทพมหานคร มีฐานะเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย มีพื้นที่ประมาณ 1,568 ตารางกิโลเมตร มีประชากรพักอาศัยอยู่กว่า 12 ล้านคนซึ่งปัจจุบันพบว่าปัญหาอาชญากรรมและภัยคุกคามต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น การสอดส่องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่นักท่องเที่ยวและนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบัญชาการตำรวจนครบาล ได้กำหนดยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ.256-2580) เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) ของประเทศไทย โดยสืบเนื่องจาก ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพในการบังคับใช้กฎหมาย การอำนวยความสะดวกทางอาญาและการใช้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม และยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาองค์กรให้ทันสมัย มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมมีความสงบเรียบร้อย โดยเฉพาะประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2.1 การป้องกันอาชญากรรมและการบังคับใช้กฎหมาย มุ่งเน้นการป้องกันอาชญากรรม โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยนำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและเสริมสร้างประสิทธิภาพและขีดความสามารถในการป้องกันปราบปรามและดำเนินคดี นำเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย โดยมีเป้าหมายการพัฒนาในระยะที่ 1 (พ.ศ.2561-2565) ด้วยการปรับระบบการบริหารจัดการภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อให้องค์กรมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมด้านทรัพยากรทางการบริหาร และนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการสนับสนุนให้ข้าราชการตำรวจมีความเป็นมืออาชีพ เชี่ยวชาญการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะด้านการสืบสวนและการป้องกันอาชญากรรม

ในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานสืบสวนและป้องกันอาชญากรรม โดยเฉพาะระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) มีบทบาทและความสำคัญอย่างมากในการสืบสวนหาตัวคนร้าย อีกทั้งมีประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ที่มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งพลตำรวจเอกสุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวจึงได้มอบนโยบายให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ในการประชุมมอบนโยบายบริหารราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากนโยบายดังกล่าวของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการตำรวจนครบาล จึงได้มีคำสั่งที่ 431/2563 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2563 เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานเพิ่มประสิทธิภาพ ระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อสำรวจพื้นที่และพิจารณาจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพิ่มเติมให้เหมาะสมและครอบคลุมถนนสายหลัก สายรอง จุดเสี่ยง จุดอ่อนแหลมและพื้นที่สำคัญในกรุงเทพมหานคร โดยมี กองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการบริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพ สามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์

- รายละเอียดโครงการ

ตารางที่ 2.2 รายละเอียดโครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการสืบสวนและป้องกันอาชญากรรม กองบัญชาการตำรวจนครบาล

หน่วยรับผิดชอบ	กองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล
วัตถุประสงค์	<p>1) เพิ่มประสิทธิภาพในการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดคดีอาญา โดยติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบ</p> <p>2) เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม โดยการติดตั้งกล้องวงจรปิด บริเวณจุดต่อแหลม จุดเสี่ยงเพื่อป้องกันการก่อเหตุของคดียาเสพติดในพื้นที่สาธารณะ</p> <p>3) สร้างความเชื่อมั่นในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p>
วิธีดำเนินการ	<p>1) รวบรวมข้อมูลกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่มีอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครให้ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน</p> <p>2) สำรวจพื้นที่และพิจารณาจุดติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพิ่มเติม ให้เหมาะสมและครอบคลุมถนนสายหลัก สายรอง จุดเสี่ยง จุดต่อแหลมและพื้นที่สำคัญในกรุงเทพมหานคร</p> <p>3) พิจารณากำหนดคุณสมบัติของกล้องวงจรปิดที่จะติดตั้งเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รายละเอียดตาม แผนก ก.</p> <p>4) จัดหาและติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามที่คณะทำงานฯ ได้สำรวจไว้</p> <p>5) บริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่กรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพสามารถใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์</p>
เป้าหมาย	ลดการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครและเมื่อมีเหตุเกิดขึ้นเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถสืบสวนติดตามจับกุมคนร้ายได้

	อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ระยะเวลาดำเนินการ	ตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2563 ถึง 30 กันยายน 2564
งบประมาณ	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1) การสืบสวนติดตามผู้กระทำความผิดคดีอาญาในพื้นที่รับผิดชอบ กองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ลดสถิติการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะ 3) ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ในส่วนนี้ผู้วิจัยทำการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาอดีตโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มตามวัตถุประสงค์คือ ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการตั้งเป็นแนวคำถามที่ใช้ในการวิจัยและกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ศิริวิทย์ ตาดพริ้งและชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี (2563) วิจัยเรื่องการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อป้องกันอาชญากรรมในที่พักอาศัย: ศึกษาเฉพาะกรณีเกสต์เฮาส์ในพื้นที่เขตพระนคร กรุงเทพฯ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการติดตั้งและวิธีการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรมในเกสต์เฮาส์ ผลการวิจัยพบว่า 1) เกสต์เฮาส์ส่วนใหญ่เคยประสบปัญหาอาชญากรรม เช่น อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินและอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย มีการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในเกสต์เฮาส์มาแล้ว 1-12 ปี จำนวน 1-48 ตัว บันทึกข้อมูลย้อนหลังได้ 1 วันถึง 1 ปี จุดที่ติดตั้งได้แก่ ทางเข้า-ออกอาคาร เคาน์เตอร์ต้อนรับ ลิฟต์ ทางเดิน บันได ลิฟต์ แนวระเบียง ห้องเก็บสัมภาระ ตู้นรภัยและบริเวณโดยรอบอาคาร ส่วนใหญ่ติดตั้งเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมและใช้ในการดูแลลูกค้า 2) ปัญหาและอุปสรรคในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด 4 รูปแบบได้แก่ ด้านซอฟต์แวร์ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านระบบเครือข่ายและปัญหาจากสภาพแวดล้อมที่ติดตั้ง สำหรับข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ ผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการที่พักควรติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อใช้ในการเฝ้าระวังหรือป้องกันอาชญากรรมและเพื่อความ

ปลอดภัยของลูกค้าและควรจัดทำฐานข้อมูลของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดของภาคเอกชนในพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมและการสืบสวนหลังเกิดเหตุ

มรุตพงศ์ วิเชียรศรี (2563) วิจัยเรื่องการใช้กล้องวงจรปิด CCTV เพื่อลดปัญหาอาชญากรรม: กรณีศึกษาพื้นที่จังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 1) เพื่อศึกษาการใช้กล้องวงจรปิดช่วยลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีได้มากขึ้น 2) เพื่อศึกษาประโยชน์และข้อจำกัดของกล้องวงจรปิดในการลดปัญหาอาชญากรรมพื้นที่จังหวัดนนทบุรีและ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยใช้กล้องวงจรปิด ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้กล้องวงจรปิดช่วยลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดนนทบุรีได้ 2) จากการศึกษาประโยชน์และข้อจำกัดของกล้องวงจรปิดในการลดปัญหาอาชญากรรมพื้นที่จังหวัดนนทบุรี พบว่าโดยกล้องวงจรปิดมีประโยชน์มากในการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น สร้างความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ แต่ยังคงพบข้อจำกัดในการใช้กล้องวงจรปิด เช่น จำนวนกล้องยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ในจังหวัดนนทบุรีทั้งหมด มีการบำรุงซ่อมแซม ราคาของกล้องวงจรปิดมีราคาที่สูงตามคุณภาพ เป็นต้น และ 3) แนวทางการลดอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเป็นการป้องกันที่ใช้กล้องวงจรปิดร่วมกับการระมัดระวังดูแล ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินในการใช้ชีวิตประจำวันของตนเองร่วมไปด้วย

ไกรพล ดีแก้ว (2562) วิจัยเรื่องบทบาทของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กรณีศึกษาถนนข้าวสาร มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรมประเภททรัพย์สิน และ 2) เพื่อทราบถึงแนวทางแก้ไขปัจจัยและอุปสรรคที่กระทบต่อประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการนำมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมประเภททรัพย์สินในพื้นที่ถนนข้าวสาร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่ถนนข้าวสารในการป้องกันอาชญากรรมประเภททรัพย์สินได้แก่ 1) องค์ประกอบพื้นฐานและลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ถนนข้าวสาร 2) ปัจจัยด้านกระบวนการยุติธรรมและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ 3) ปัจจัยด้านเหยื่อ 4) ปัจจัยด้านตัวอาชญากรรมและ 5) ปัจจัยอื่น ๆ อันเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรม เช่น นโยบายในการป้องกันอาชญากรรมและจำนวนและคุณสมบัติของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันอาชญากรรมประเภททรัพย์สินในพื้นที่ถนนข้าวสารได้แก่ 1) ควรมีการปรับกำลังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้เพียงพอต่อปริมาณงานและการดึงภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น อาสาสมัครตำรวจ 2) ควรมีการปรับปรุงนโยบายป้องกันอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมีแนวทางในการติดตามผลลัพธ์โดยตลอด 3) ควรมีการจัดตั้งชุดสายตรวจพิเศษอันประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจและล่ามเพื่อให้ข้อมูลและคำแนะนำนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับอาชญากรรมและข้อควรระวัง 4) ติดป้ายประกาศทั้งในส่วนของการแจ้งเตือนนักท่องเที่ยวให้ระวังทรัพย์สินของตนและประกาศเกี่ยวกับการมีอยู่ และบริหารความปลอดภัยในพื้นที่ด้วยกล้องโทรทัศน์วงจรปิด 5) การเพิ่มจำนวนกล้องโทรทัศน์วงจรปิด และบริหารจัดการติดตั้งและทิศทางให้สอดคล้องกันเพื่อลบลจุดบอดในพื้นที่ที่กล้องโทรทัศน์วงจรปิดไม่สามารถบันทึกได้หรือภาพที่บันทึกได้ไม่มีประสิทธิภาพและ 6) การเปลี่ยน

ประเภทของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่ใช้งานอยู่จากแบบยึดติดแน่นเป็นแบบที่สามารถควบคุมทิศทางได้จากห้องควบคุมและเพิ่มประสิทธิภาพ ในการบันทึกภาพ เช่น ความคมชัดของภาพที่ได้และการขยายภาพที่บันทึกได้ เป็นต้น

อุธนา สุระตะนัย (2561) วิจัยเรื่องการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เพื่อลดโอกาสของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและการตระหนักถึงความปลอดภัยส่วนบุคคล: กรณีศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนวทางในการลดปัญหาอาชญากรรมในสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ข้อเด่นของการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาคือ มีกล้องวงจรปิด มีการประชาสัมพันธ์เบอร์โทรศัพท์แจ้งเหตุฉุกเฉินทั่วทุกพื้นที่ทำให้ดูแลรักษาความปลอดภัยภายในสถานศึกษาได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งสถานศึกษายังให้ความสำคัญในเรื่องการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากรและนักศึกษา ส่วนข้อด้อยคือ ผลลัพธ์ผกผันกัน กล่าวคือ คนในสถานศึกษาส่วนใหญ่กลับไม่ทราบช่องทางในการขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหากมีเหตุฉุกเฉิน สถานศึกษามีประตูเข้า-ออกหลายช่องทาง หากมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นในสถานศึกษาอาชญากรสามารถหลบหนีได้อย่างง่าย รวมทั้งถนนบางแห่งทั้งภายในและภายนอกของสถานศึกษามีแสงไฟส่องสว่างน้อย ทำให้บริเวณพื้นที่นั้น ๆ กลายเป็นจุดเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมได้ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยคือ ควรมีการจัดอบรมปลูกฝังความตระหนักรู้แก่นักศึกษาและบุคลากรในการใช้ชีวิตภายในสถานศึกษาให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม ควรมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้ครบทุกพื้นที่ทั้งภายในและบริเวณโดยรอบสถานศึกษา ยิ่งไปกว่านั้นควรพัฒนาบุคลากรที่เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในเรื่องวิธีการสังเกตจดจำบุคคลต้องสงสัยและการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าหากเกิดกรณีฉุกเฉิน พร้อมทั้งควรสร้างเครือข่ายและสร้างความร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจและชุมชนโดยรอบสถานศึกษา ในการช่วยกันเฝ้าระวังและร่วมกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

สุพิศาล ภัคตินฤณและชฎาธาร โอษฐ์ (2561) วิจัยเรื่องนวัตกรรมการบริหารจัดการภาคสังคมกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 งานนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอรูปแบบของนวัตกรรมการบริหารจัดการภาคสังคมซึ่งให้ความสำคัญกับการเชื่อมต่อระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัลกับฐานข้อมูลที่เก็บจากกล้องวงจรปิด (CCTV) ที่ตอบสนองต่อนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิทยาการเทคโนโลยีเพื่อสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจโดยยึดแนวการมีส่วนร่วมของประชาชน บนพื้นฐานของความมั่นคง มั่นคง สมดุลและยั่งยืน หน่วยงานรัฐบาลและเอกชนทุ่มการลงทุนในการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อทำหน้าที่แทนสายตามนุษย์ในการตรวจสอบและประกันความปลอดภัย ความมั่นคงของชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่เมือง หากแต่ยังขาดกระบวนการการเก็บ จัดการที่เป็นระบบ ขาดการสร้างมูลค่าเพิ่มจากกระบวนการวิเคราะห์ฐานข้อมูลและขาดการประสานงานร่วมมือกัน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบนวัตกรรมการบริหารจัดการภาคสังคมควรมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ 1) ปัจจัยนำเข้าหรือพฤติกรรมของมนุษย์ที่จัดเก็บด้วยระบบวงจรปิดแบบสามมิติในช่วงของเวลาและสถานที่เข้าสู่ 2) กระบวนการที่มีองค์ประกอบของเทคโนโลยีดิจิทัล 4 อย่างได้แก่ ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (บิ๊กดาต้า) ซอฟต์แวร์ขั้นสูง คอมพิวเตอร์ทรงพลังและปัญญาประดิษฐ์ เพื่อได้มาซึ่งการประมวลผลที่รวดเร็ว ตอบสนองต่อสิ่งที่มนุษย์ต้องการและตอบโต้กับ

การกระทำของมนุษย์ได้อย่างชาญฉลาดและ 3) ผลลัพธ์คือ ชุมชนสังคมผาสุกซึ่งเกิดจากความปลอดภัยมั่นคงจากอาชญากรรมที่ลดลง การสร้างคุณค่าเพิ่มทั้งเชิงนโยบายและเชิงพาณิชย์จากข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและความสะดวกสบายจากพื้นที่เมืองอัจฉริยะฉลาด จึงได้ผลสรุปว่า นวัตกรรมการบริหารจัดการภาคสังคมที่เกิดจากการเชื่อมต่อระหว่างอดีตที่ถูกจัดเก็บอย่างสมบูรณ์ในรูปแบบสามมิติและเทคโนโลยีดิจิทัล จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในทิศทางบวกต่อความมั่นคง ระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสังคมและประเทศชาติ อีกทั้งยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มในเชิงธุรกิจได้หลากหลายหากภาครัฐและเอกชนประสานการทำงานร่วมกันอย่างแนบแน่นและดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) และนโยบายไทยแลนด์ 4.0 อย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่องก็จะสามารถประยุกต์ใช้นวัตกรรมการบริหารจัดการที่ทันสมัยและตอบสนองความต้องการทางสังคมในประเทศไทยอย่างแน่นอน

สุรพล อยู่หนู (2560) วิจัยเรื่องระบบกล้องวงจรปิดเพื่อสนับสนุนงานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์ปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มีแนวโน้มที่ดีขึ้นตามลำดับด้วยความพยายามในการแก้ไขปัญหาของรัฐและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กล้องวงจรปิดถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานด้านความมั่นคงได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ระบบกล้องวงจรปิดในการสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้ก่อเหตุความรุนแรงมา ดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมได้มากถึงประมาณร้อยละ 70 แต่ทั้งนี้การใช้กล้องวงจรปิดในการปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นพบปัญหาอยู่หลายประการ ซึ่งในระดับนโยบาย กล่าวคือ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของโครงการและการขาดการบูรณาการการใช้กล้องระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในระดับปฏิบัติการ กล่าวคือ ปัญหาเกี่ยวกับกล้องวงจรปิดที่ไม่ได้คุณภาพ ปัญหาการวางแผนติดตั้งกล้องที่ไม่ครอบคลุมพื้นที่ระบบกล้องที่ไม่เสถียร กำลังพลขาดความเชี่ยวชาญในการใช้ ตลอดจนปัญหากล้องถูกทำลาย กล้องเสื่อมสภาพ ขาดการซ่อมบำรุงหรือจัดหาทดแทน ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข ส่วนข้อเสนอแนะคือ การบูรณาการการใช้กล้องวงจรปิดตามแผนแม่บทการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผู้บังคับบัญชาและผู้นำหน่วยทุกท่านจะต้องให้ความสำคัญดำเนินการบูรณาการตามกรอบแนวทางการปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับมาตรการด้านอื่น ๆ

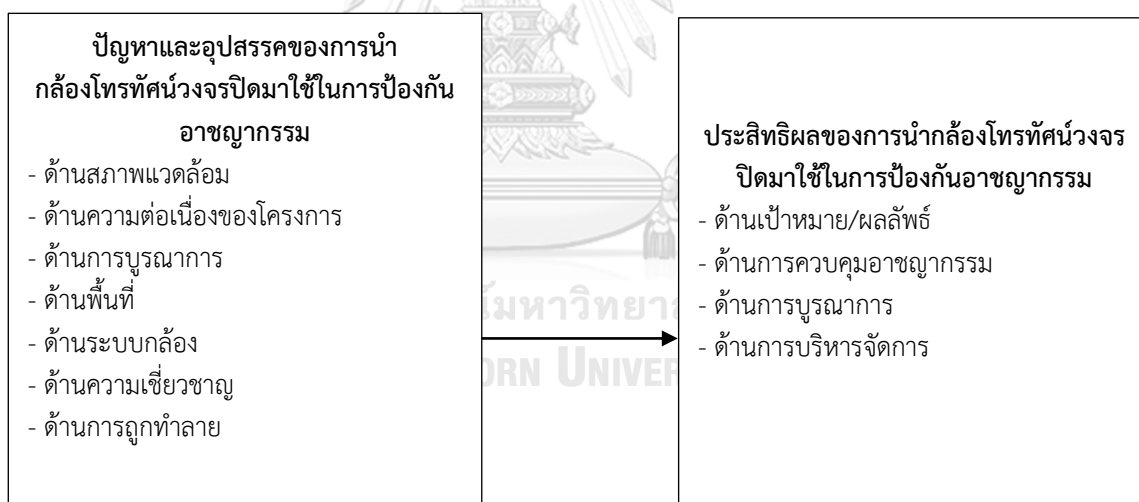
ทศพงศ์ หิรัญบุรณะ, สุธาสิณี สุศิวัชและชนิสรา แก้วสุวรรณ (2559) วิจัยเรื่องแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อใช้ในโครงการ “หมู่บ้าน/ชุมชนอุ่นใจได้ลูกหลานกลับบ้าน” ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรแสนสุข มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานโครงการเกี่ยวกับการลดและปราบปรามสิ่งผิดกฎหมายและอบายมุข เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนและเพื่อนำเสนอแนวทางการปรับปรุงโครงการ ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยเชิงคุณภาพ 1) การปฏิบัติงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นโครงการที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างตำรวจและประชาชน 2) กลยุทธ์ประชาสัมพันธ์โดยจัดอบรมให้ความรู้แก่คนในชุมชนเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด 3) หลักการของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมคือ โดยมีการฝึกอบรม การวิจัยเชิงปริมาณพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ในเรื่องของความพึงพอใจในแต่ละด้านคือ 1) ความพึงพอใจ

การบริการอย่างเสมอภาค 2) ความพึงพอใจด้านการให้บริการทันเวลา 3) ความพึงพอใจด้านให้บริการอย่างเพียงพอ 4) ความพึงพอใจ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง 5) ความพึงพอใจด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจในแต่ละด้าน ซึ่งโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งหมด

ดังนั้นจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วยด้านสภาพแวดล้อมที่ติดตั้ง ความไม่ต่อเนื่องของโครงการการบูรณาการการใช้กล้อง คุณภาพของกล้องวงจรปิด ไม่ครอบคลุมพื้นที่ ระบบกล้องที่ไม่เสถียร กำลังพลขาดความเชี่ยวชาญ กล้องถูกทำลาย/กล้องเสื่อมสภาพ ส่วนประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมประกอบด้วยด้านทรัพยากร เป้าหมาย/ผลลัพธ์ การควบคุมอาชญากรรมการบูรณาการและการบริหารจัดการ

2.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” จากการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

รูปที่ 2.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.5 บทสรุป

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งในบทที่ 2 นี้จะเป็นการศึกษา/ทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้วิจัยทราบถึงแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่ผ่านมาและนอกจากนั้นการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยนี้ยังสามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ตลอดจนสามารถนำแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้ทำไว้ในบทที่ 2 มาใช้ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลต่อไป

บทที่ 3

การออกแบบวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงระเบียบวิธีวิจัยหรือกระบวนการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างโดยทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิด มาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูล คนสำคัญจะทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยหน่วยในการวิเคราะห์คือ ข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตรและชั้นประทวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 5

3.2 กลุ่มเป้าหมาย

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการเก็บแบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตรและชั้นประทวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 1,900 นาย (งานกำลังพลและวินัย กองบังคับการตำรวจนครบาล 5, 2564: ข้อมูล ณ วันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ.2564) ส่วนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลคือ ข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตรและชั้นประทวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 320 นาย โดยชั้นที่ 1 ผู้วิจัยทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่างง่ายโดยใช้สูตรของ Krejcie & Morgan (1970) และชั้นตอนที่ 2 เป็นการสุ่มแบบชั้นภูมิเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างให้เป็นตัวแทนของแต่ละสถานีตำรวจดังนี้

ตารางที่ 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถาม

สถานีตำรวจ	จำนวนประชากร (N)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n)
สถานีตำรวจวัดพระยาไกร	171	29
สถานีตำรวจบางโพรงพวง	146	25
สถานีตำรวจทุ่งมหาเมฆ	197	33
สถานีตำรวจลุมพินี	254	43
สถานีตำรวจทองหล่อ	308	52
สถานีตำรวจคลองตัน	228	38
สถานีตำรวจพระโขนง	218	37
สถานีตำรวจบางนา	209	35
สถานีตำรวจท่าเรือ	169	28
รวม	1,900	320

3.2.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญคือ ข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตรและชั้นประทวนในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 5 จำนวน 5 นาย ที่มีการปฏิบัติหน้าที่โดยตรงในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม โดยใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงดังนี้

ตารางที่ 3.2 ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ	จำนวน (นาย)
ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลทุ่งมหาเมฆ	1
เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร	2
เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน	2
รวม	5

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 5 คน จะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 3 ปี ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่โดยตรงในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณเป็น “แบบสอบถาม” ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยตอนที่ 2, 3 และ 4 กำหนดการให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ของ Likert (1967) ดังนี้

ตารางที่ 3.3 ระดับค่าคะแนนตามเกณฑ์ของ Likert

ค่าคะแนน	ความหมาย
5	อยู่ในระดับมากที่สุด
4	อยู่ในระดับมาก
3	อยู่ในระดับปานกลาง
2	อยู่ในระดับน้อย
1	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณเป็น “แบบสัมภาษณ์เชิงลึก” ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

3.4.1 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญทำการพิจารณาตรวจสอบแบบสอบถามจำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) เพื่อให้คะแนนเป็น รายข้อโดยกำหนดค่าคะแนนคือ

+1 หมายถึง มีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่มีความเหมาะสม

แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากสูตร

$$IOC = \sum R/N$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือตรงตามเนื้อหาแสดงว่าข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้ (ปราณี หล้าเบ็ญสะ, 2559)

2) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 ชุด

3) นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) มากกว่า 0.80 ถือได้ว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือ

4) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามผลการทดสอบอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริงในการเก็บข้อมูล

3.4.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกมีการตรวจสอบคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบข้อคำถามความครอบคลุมของเนื้อหาและความตรงของเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นได้นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกมาปรับปรุงเพิ่มเติมให้เหมาะสมและนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ จำนวน (Frequency) ร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจร

ปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของ Likert (1967) ดังนี้

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์ในการแปลผล

คะแนน	แปลผล
4.21-5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
3.41-4.20	อยู่ในระดับมาก
2.01-3.40	อยู่ในระดับปานกลาง
1.81-2.00	อยู่ในระดับน้อย
1.00-1.80	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ซึ่งข้อมูลทีวิเคราะห์นี้จะเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บมาเฉพาะพื้นที่คือ กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 เท่านั้นซึ่งไม่ได้รวมถึงกองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ และระยะเวลาของข้อมูลที่ได้มาจะเป็นช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยคือ เดือนสิงหาคม พ.ศ.2564 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2564 เท่านั้นและการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้กำหนดคำสำคัญในการสกัดเนื้อหาคือ

- 2.1) ประสิทธิภาพ
- 2.2) ปัญหาและอุปสรรค
- 2.3) การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม
- 2.4) ข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมโดยใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” จากการเก็บข้อมูลปรากฏผลการวิจัยดังนี้

4.1 บทนำ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและเพื่อเสนอแนะแนวทาง ในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยในบทที่ 4 เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

4.2 ผลการวิจัย

4.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ)

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชาย	320	100.00
2. หญิง	0	0.00
รวม	320	100

จากตารางที่ 4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 320 นาย คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (อายุ)

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. 18-22 ปี	34	10.63
2. 23-27 ปี	69	21.56
3. 28-32 ปี	81	25.31
4. 33-37 ปี	91	28.44
5. 37 ปีขึ้นไป	45	14.06
รวม	320	100

จากตารางที่ 4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (อายุ) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุมากที่สุดอยู่ในช่วง 33-37 ปี จำนวน 91 นาย คิดเป็นร้อยละ 28.44 รองลงมาคือ 28-32 ปี จำนวน 81 นาย คิดเป็นร้อยละ 25.31 ตามมาด้วย 23-27 ปี จำนวน 69 นาย คิดเป็นร้อยละ 21.56 และ 37 ปีขึ้นไป จำนวน 45 นาย คิดเป็นร้อยละ 14.06 และ 18-22 ปี จำนวน 34 นาย คิดเป็นร้อยละ 10.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระดับชั้นยศ)

ระดับชั้นยศ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าร้อยตำรวจตรี	211	65.94
2. ร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก	72	22.50
3. พันตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอก	37	11.56
รวม	320	100

จากตารางที่ 4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระดับชั้นยศ) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับชั้นยศต่ำกว่าร้อยตำรวจตรีมากที่สุด จำนวน 211 นาย คิดเป็นร้อยละ 65.94 รองลงมาคือ ร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก จำนวน 72 นาย คิดเป็นร้อยละ 22.50 และพันตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอก จำนวน 37 นาย คิดเป็นร้อยละ 11.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระดับชั้นการศึกษา)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	62	19.37
2. ปริญญาตรี	233	72.82
3. ปริญญาโท	23	7.19
4. ปริญญาเอก	2	0.62
รวม	320	100

จากตารางที่ 4.4 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระดับชั้นการศึกษา) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับชั้นการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 233 นาย คิดเป็น ร้อยละ 72.82 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 62 นาย คิดเป็นร้อยละ 19.37 ตามมาด้วยระดับปริญญาโท จำนวน 23 นาย คิดเป็นร้อยละ 7.19 และปริญญาเอก จำนวน 2 นาย คิดเป็นร้อยละ 0.62 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน)

ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. 1-3 ปี	37	11.56
2. 4-6 ปี	103	32.19
3. 7-10 ปี	91	28.44
4. 11 ปีขึ้นไป	89	27.81
รวม	320	100

จากตารางที่ 4.5 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 4-6 ปี จำนวน 103 นาย คิดเป็นร้อยละ 32.19 รองลงมาคือ 7-10 ปี จำนวน 91 นาย คิดเป็นร้อยละ 28.44 ตามมาด้วย 11 ปีขึ้นไป จำนวน 89 นาย คิดเป็นร้อยละ 27.81 และ 1-3 ปี จำนวน 37 นาย คิดเป็นร้อยละ 11.56

ตารางที่ 4.6 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ประสบการณ์ในการทำงานด้านกล้องโทรทัศน์วงจรปิด)

ประสบการณ์ในการทำงานด้านกล้องโทรทัศน์วงจรปิด	จำนวน	ร้อยละ
1. 1-5 ครั้งต่อเดือน	138	43.13
2. 6-10 ครั้งต่อเดือน	112	35.00
3. 11-15 ครั้งต่อเดือน	43	13.44
4. 16 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป	27	8.43
รวม	320	100

จากตารางที่ 4.6 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ประสบการณ์ในการทำงานด้านกล้องโทรทัศน์วงจรปิด) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านกล้องโทรทัศน์วงจรปิด 1-5 ครั้งต่อเดือนมากที่สุด จำนวน 138 นาย คิดเป็นร้อยละ 43.13 รองลงมาคือ 6-10 ครั้งต่อเดือน จำนวน 112 นาย คิดเป็นร้อยละ 35.00 ตามมาด้วย 11-15 ครั้งต่อเดือน จำนวน 43 นาย คิดเป็นร้อยละ 13.44 และ 16 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป จำนวน 27 นาย คิดเป็นร้อยละ 8.43 ตามลำดับ

4.2.2 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

จากการศึกษาและสืบค้นสถิติอาชญากรรม 5 ปีย้อนหลังตั้งแต่ พ.ศ.2560-2564 (ซึ่ง พ.ศ. 2564 เป็นข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2564 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2564) จากสถิติอาชญากรรม ที่ปรากฏดังตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่าการเกิดอาชญากรรมทุกประเภทได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดพิเศษและความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่าสถิติการเกิดอาชญากรรมในแต่ละปีนั้นมีขึ้นลงสลับกันออกไปเนื่องจากมาตรการในการป้องกันอาชญากรรมและมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายอาจจะยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเพราะทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีโครงการในการขยายติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งปรากฏสถิติการเกิดอาชญากรรมดังนี้

ตารางที่ 4.7 สถิติอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล 5

ประเภทความผิด	พ.ศ.				
	2560	2561	2562	2563	2564
ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ	405	367	385	338	128
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	1,768	1,639	1,495	1,385	668
ความผิดพิเศษ	116	125	104	47	17
ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	5,285	6,693	5,607	5,521	2,102

หมายเหตุ: พ.ศ.2564 ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2564 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2564

ที่มา: ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2564

ดังนั้นจากผลการวิจัยในประเด็นประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการ
ป้องกันอาชญากรรมจึงปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 4.8 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมายใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม”

ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมายใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์	4.00	0.0101	อยู่ในระดับมาก
2. ด้านการควบคุมอาชญากรรม	4.06	0.0161	อยู่ในระดับมาก
3. ด้านการบูรณาการ	3.98	0.0387	อยู่ในระดับมาก
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.06	0.0130	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.02	0.0130	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.8 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมายใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.0130) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า

- 1) ด้านการควบคุมอาชญากรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.0161)
- 2) ด้านการบริหารจัดการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.0130)
- 3) ด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.0101)
- 4) ด้านการบูรณาการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.0387)

ตารางที่ 4.9 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์”

ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้สามารถป้องกันอาชญากรรมได้	4.04	0.7476	อยู่ในระดับมาก
2. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้สามารถควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมได้	3.93	0.7419	อยู่ในระดับมาก
3. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมทำให้สังคมปลอดภัยสูงขึ้น	4.05	0.7278	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.00	0.0101	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.9 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.0101) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมทำให้สังคมปลอดภัยสูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.7278) รองลงมาคือ การนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้สามารถป้องกันอาชญากรรมได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.7476) และการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้สามารถควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.7419) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่ากล้องวงจรมีประสิทธิภาพป้องกันอาชญากรรมได้ในระดับหนึ่ง โดยจากสถิตินาฬิกาอาชญากรรมก่อนและหลังการติดตั้งกล้องวงจรมีให้เห็นได้ชัดว่าในจุดเสี่ยงก่อนการติดตั้งกล้องวงจรมักจะเกิดเหตุความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอยู่เป็นประจำ แต่ภายหลังจากการติดตั้งกล้องวงจรมันร้ายแรงกลัวเพิ่มมากขึ้นจึงทำให้เหตุความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินลดลงซึ่งส่งผลให้การป้องกันการอาชญากรรมได้และติดตามจับกุมคนร้ายหลังก่ออาชญากรรมได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้แล้วยังเป็นประโยชน์ในการติดตามบุคคลหรือเฝ้าดูสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้คนร้ายที่จะก่อเหตุเมื่อพบเจอกล้องวงจรมักจะเปลี่ยนใจไม่ยอมก่อเหตุได้และยังสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งที่ตอบย้ำให้เห็นได้ชัดเจนว่า

“... ใช้ป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้ ...”

ตารางที่ 4.10 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการควบคุมอาชญากรรม”

ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการควบคุมอาชญากรรม”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมสามารถควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้	4.01	0.7319	อยู่ในระดับมาก
5. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมสามารถควบคุมพฤติกรรมของคนที่เคยกระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีก	4.16	0.7072	อยู่ในระดับมาก
6. การควบคุมอาชญากรรมโดยเทคโนโลยีกล้องวงจรปิดสามารถสร้างความเชื่อมั่นได้	4.03	0.7375	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.06	0.0161	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.10 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการควบคุมอาชญากรรม” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.0161) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมสามารถควบคุมพฤติกรรมของคนที่เคยกระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีกมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.7072) รองลงมาคือ การควบคุมอาชญากรรมโดยเทคโนโลยีกล้องวงจรปิดสามารถสร้างความเชื่อมั่นได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.7375) และการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมสามารถควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.7319) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าทำให้การควบคุมอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากการติดตั้งกล้องวงจรปิดเทียบเคียงได้กับทฤษฎีการปรากฏกายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยคนร้ายทราบดีว่ากล้องวงจรปิดนี้เป็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เปรียบเสมือนมีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่บริเวณนั้นอีกด้วย ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่จะกระทำผิดจะไม่กล้ากระทำในจุดที่มีกล้องวงจรปิดดังกล่าวจึงถือว่ากล้องโทรทัศน์วงจรปิดมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการป้องกัน/ควบคุมอาชญากรรมที่อาจจะเกิดได้ นอกจากนี้แล้วผู้ให้ข้อมูลยังตอกย้ำให้เห็นอีกว่า “... การมีกล้องโทรทัศน์วงจรปิดไว้ในที่ลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ จะทำให้การเกิดอาชญากรรมลดลงและคนร้ายไม่กล้าที่

จะกระทำผิดเนื่องจากมีกล้องโทรทัศน์วงจรปิดคอยควบคุม หากมีการกระทำผิดก็จะสามารถมีโอกาสดูถูกจับกุมได้ง่าย ...”

ตารางที่ 4.11 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ”

ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
7. เกิดปรากฏการณ์การทำงานแบบบูรณาการร่วมกันมากขึ้นระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาสังคม	4.02	0.7487	อยู่ในระดับมาก
8. เกิดการบรรลุมารกิจร่วมกันของแต่ละหน่วยงาน	3.89	0.8028	อยู่ในระดับมาก
9. การบูรณาการเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกันให้มีความแข็งแกร่งและยั่งยืนมากขึ้น	4.05	0.7278	อยู่ในระดับมาก
รวม	3.98	0.0387	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.11 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.0387) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการบูรณาการเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน ให้มีความแข็งแกร่งและยั่งยืนมากขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.7278) รองลงมาคือ เกิดปรากฏการณ์การทำงานแบบบูรณาการร่วมกันมากขึ้นระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาสังคม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.7478) และเกิดการบรรลุมารกิจร่วมกันของแต่ละหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.8028) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าภายหลังจากการติดตั้งกล้องวงจรปิดเจ้าหน้าที่ตำรวจภายในสถานีตำรวจ ฝ่ายต่าง ๆ สามารถบูรณาการใช้กล้องวงจรปิดได้อย่างทั่วถึงไม่ว่าจะเป็นฝ่ายสอบสวนซึ่งสามารถดูในกรณีมีเหตุรถชนกันเพื่อประกอบการพิจารณาถึงเหตุแห่งความประมาท ฝ่ายจราจรสามารถดูการจราจรในพื้นที่ เพื่อประโยชน์ในการระบายรถในพื้นที่ ฝ่ายสืบสวนสามารถใช้กล้องวงจรปิดในการติดตามเส้นทางของคนร้ายหลังก่อเหตุได้ นอกจากนี้แต่ละสถานีตำรวจที่ได้รับการติดตั้งกล้องวงจรปิดแล้วได้แชร์และแบ่งปันรหัสการเข้าถึงภาพกล้องวงจรปิดในการติดตามผู้กระทำความผิดได้อีกด้วยและผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งได้ตอกย้ำให้เห็นได้ชัดเจนว่า

“... สามารถบูรณาการกับหน่วยงานตำรวจอื่นได้ เช่น งานสอบสวน งานจราจร หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ที่ต้องการใช้กล้องวงจรปิดในการติดตามคนร้าย ...

ตารางที่ 4.12 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบริหารจัดการ”

ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบริหารจัดการ”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
10. ทำให้ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.01	0.7319	อยู่ในระดับมาก
11. การบริหารจัดการเกี่ยวกับการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้ระบบการจัดการอาชญากรรมดีขึ้น	4.16	0.7072	อยู่ในระดับมาก
12. ควรนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการให้มากขึ้น	4.02	0.7121	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.06	0.0130	อยู่ในระดับมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4.12 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบริหารจัดการ” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.0130) เมื่อพิจารณา แยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการบริหารจัดการเกี่ยวกับการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้ระบบการจัดการอาชญากรรมดีขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.7072) รองลงมาคือ ควรนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการให้มากขึ้นมีค่าเฉลี่ย อยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.7121) และทำให้ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.7319) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าภายในสถานีตำรวจได้มีการแบ่งการรับผิดชอบการดูแลกล้องวงจรปิด โดยได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ 1 คน ดูแลกล้องวงจรปิด 1 จุด โดยหากเกิดการชำรุด หรือเสียหายก็สามารถแก้ไขได้ทัน่วงทีซึ่งเป็นระบบหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่ามีการจัดการเป็นอย่างดี นอกจากนี้แล้วควรจัดวางระบบให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและตรวจสอบว่ากล้องวงจรปิดอยู่อย่างสม่ำเสมอว่าใช้งานได้หรือไม่ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งที่ตอบย้ำว่า “... ในแต่ละสถานีตำรวจจะมีเจ้าหน้าที่

ตำรวจ 1 นาย ดูแลกล้องวงจรปิด 1 จุด หากมีการชำรุดหรือเกิดข้อผิดพลาด ใช้งานไม่ได้ก็จะสามารถแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขได้ทันถ่วงทีซึ่งถือว่าเป็นระบบการบริหารจัดการอย่างหนึ่งของแต่ละสถานีตำรวจ ...”

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม“ในภาพรวม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ด้านการควบคุมอาชญากรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์และด้านการบูรณาการถึงแม้ว่าสถิติอาชญากรรมที่ปรากฏในตารางที่ 4.7 นั้น พบว่า อาจจะไม่ชัดเจนมากนักในเชิงตัวเลขว่าสถิติอาชญากรรมดังกล่าวมีลดลงหรือไม่ เนื่องจากแต่ละปีสถิติอาชญากรรมมีขึ้นและลงสลับกันออกไปซึ่งขึ้นอยู่กับมาตรการ/นโยบายในการป้องกันอาชญากรรมด้วย แต่อย่างไรก็ตามหากวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพด้วยคดีที่มีการนำกล้องวงจรปิดมาใช้นั้นซึ่งค่อนข้างจะเห็นได้ชัดเจนว่ามีประโยชน์และมีประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม และสามารถนำผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกระบวนการยุติธรรมได้ ซึ่งจากการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดทำให้ผลการปฏิบัติที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ตามโครงการฯ กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้นำภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการฯ มาใช้ประโยชน์ในการสืบสวนจับกุมคนร้ายได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยมีผลการดำเนินการดังนี้ (กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2564)

ตารางที่ 4.13 ผลการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนและป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

วันเดือนปีที่จับกุม (พ.ศ.2564)	สถานีตำรวจ	คดี
30 มกราคม	ยานนาวา, จักรวรรดิ	ลักทรัพย์
23 กุมภาพันธ์	ห้วยขวาง	ลักทรัพย์
10 มีนาคม	คลองตัน	ว.40 หน้าธนาคารกสิกรไทย
20 เมษายน	บางเสาธง	ชิงทรัพย์
22 เมษายน	ลุมพินี	เสี่ยทรัพย์
25 เมษายน	ดินแดง	ลักทรัพย์
29 เมษายน	มักกะสัน	วิ่งราวทรัพย์
11 พฤษภาคม	วัดพระยาไกร, พลับพลาไชย 2	วิ่งราวทรัพย์
13 พฤษภาคม	หลักสอง	ร่วมกันฆ่าผู้อื่นและมีปืนและเครื่องกระสุนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
14 พฤษภาคม	บางขุนเทียน	ลักทรัพย์
19 พฤษภาคม	คลองตัน	มีปืนและเครื่องกระสุนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต
21 พฤษภาคม	ดอนเมือง	วิ่งราวทรัพย์
26 พฤษภาคม	จักรวรรดิ	ลักทรัพย์
7 มิถุนายน	บางยี่เรือ	ลักทรัพย์

9 มิถุนายน	บางรัก	มียาเสพติดในครอบครอง (เคตามีน)
10 มิถุนายน	พลับพลาไชย 1	ลักทรัพย์
12 มิถุนายน	มีนบุรี	ลักทรัพย์
14 มิถุนายน	บุปผาราม	ลักทรัพย์
16 มิถุนายน	บุปผาราม	วิ่งราวทรัพย์
18 มิถุนายน	บุคคลใด	ลักทรัพย์
18 มิถุนายน	สมเด็จพระเจ้าพระยา	วิ่งราวทรัพย์
19 มิถุนายน	บก.น.9	ลักทรัพย์
21 มิถุนายน	ประชาชื่น	ลักทรัพย์
22 มิถุนายน	ทองหล่อ	วางเพลิงเผาทรัพย์
25 มิถุนายน	ท่าข้าม	ลักทรัพย์
26 มิถุนายน	ราษฎร์บูรณะ	ลักทรัพย์

ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2564

CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.2.3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ตารางที่ 4.14 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสภาพแวดล้อม	3.98	0.0040	อยู่ในระดับมาก
2. ด้านความต่อเนื่องของโครงการ	3.94	0.1000	อยู่ในระดับมาก
3. ด้านการบูรณาการ	3.97	0.0412	อยู่ในระดับมาก
4. ด้านพื้นที่	4.03	0.0028	อยู่ในระดับมาก
5. ด้านระบบกล้อง	4.09	0.0034	อยู่ในระดับมาก
6. ด้านความเชี่ยวชาญ	4.06	0.0182	อยู่ในระดับมาก
7. ด้านการถูกทำลาย	3.97	0.0530	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.00	0.0360	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.14 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.0360) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า

- 1) ด้านระบบกล้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.0034)
- 2) ด้านความเชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.0182)
- 3) ด้านพื้นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.0028)
- 4) ด้านสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.0040)
- 5) ด้านการถูกทำลายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.0530)
- 6) ด้านการบูรณาการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.0412)
- 7) ด้านความต่อเนื่องของโครงการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.100)

ตารางที่ 4.15 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านสภาพแวดล้อม”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านสภาพแวดล้อม”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. สภาพแวดล้อมโดยรอบยังไม่เหมาะที่จะนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ เช่น มีต สัญญาณเข้าไม่ถึง	4.04	0.7476	อยู่ในระดับมาก
2. สภาพแวดล้อมบางพื้นที่อาจจะละเมิดสิทธิของประชาชน	3.93	0.7419	อยู่ในระดับมาก
รวม	3.98	0.0040	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.15 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านสภาพแวดล้อม” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.0040) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสภาพแวดล้อมโดยรอบยังไม่เหมาะที่จะนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ เช่น มีต สัญญาณเข้าไม่ถึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.7476) และสภาพแวดล้อมบางพื้นที่อาจจะละเมิดสิทธิของประชาชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=3.93$, S.D.=0.7419) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าในการติดตั้งกล้องวงจรปิดมีความจำเป็นต้องติดตั้งกับจุดที่มั่นคง เช่น เสาไฟ อาคาร ซึ่งในบางจุดที่มีความจำเป็นต้องติดตั้งกล้องวงจรปิดจะไม่มีเสาไฟหรืออาคารให้ยึดเกาะ เช่น ถนนใต้ทางด่วน เป็นต้น ปัญหาส่วนใหญ่ก็จะพบว่า ไม่มีเสาไฟหรืออาคารเพื่อให้ติดตั้งได้สะดวก ซึ่งผู้ให้ข้อมูลอีกท่านหนึ่ง

สะท้อนให้เห็นว่า “... การจะติดตั้งกล้องวงจรปิดต้องคำนึงและวางแผนให้ดีเพราะบางพื้นที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการติดตั้ง...” นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลอีกท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า “... ต้องมีการประเมินจุดติดตั้งให้มั่นคงเพราะต้องใช้ไฟฟ้า สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย และสามารถจับภาพได้ชัดเจน...”

ตารางที่ 4.16 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความต่อเนื่องของโครงการ”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความต่อเนื่องของโครงการ”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. โครงการในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมไม่มีความต่อเนื่องในการทำ เช่น ขาดงบประมาณ	3.88	0.8242	อยู่ในระดับมาก
4. โครงการในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมไม่มีการประเมินประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง	4.01	0.7319	อยู่ในระดับมาก
5. โครงการฯ ยังขาดการสนับสนุนจากภาครัฐทำให้บางปีมีการติดตั้งและบางปีไม่มีการติดตั้ง	3.94	0.9318	อยู่ในระดับมาก
รวม	3.94	0.1000	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.16 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความต่อเนื่องของโครงการ” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.1000) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าโครงการในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมไม่มีการประเมินประสิทธิผลอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.7319) รองลงมาคือ โครงการฯ ยังขาดการสนับสนุนจากภาครัฐทำให้บางปีมีการติดตั้งและบางปีไม่มีการติดตั้งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.9318) และโครงการในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมไม่มีความต่อเนื่องในการทำ เช่น ขาดงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.8242) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจุบันกล้องวงจรปิดที่

ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีนโยบายให้ติดตั้ง ใช้ระบบสัญญาณ WIFI ในการทำงานของกล้อง ซึ่งมีค่าใช้จ่ายโดยตรงระหว่างผู้ให้บริการโทรศัพท์กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยในปีแรกผู้ให้บริการได้ยกเว้นรายจ่ายในส่วนนี้ แต่ในปีต่อ ๆ ไป ยังไม่ทราบนโยบายว่าจะดำเนินการอย่างไรกับรายจ่ายในส่วนนี้ ซึ่งหากขาดงบประมาณและการสนับสนุนจากภาครัฐจะทำให้ทำโครงการไม่ต่อเนื่อง และทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บังคับบัญชาในระดับสูงว่าจะมีวิสัยทัศน์อย่างไรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลท่านหนึ่งกล่าวว่า “... บางปีก็มีการทำโครงการ บางปีก็ไม่มีการทำโครงการจึงทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องการเพิ่มกล้องในปีต่อ ๆ ไป ก็ไม่เกิด ฉะนั้นต้องมีผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญ ...”

ตารางที่ 4.17 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6. การบูรณาการระหว่างภาครัฐกับรัฐในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมยังขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน	4.00	0.7553	อยู่ในระดับมาก
7. การบูรณาการระหว่างภาครัฐกับเอกชนยังไม่มีความร่วมมือกันอย่างจริงจัง	4.03	0.7206	อยู่ในระดับมาก
8. รัฐ เอกชนและภาคประชาชนยังขาดการบูรณาการร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม	3.89	0.8028	อยู่ในระดับมาก
รวม	3.97	0.0412	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.17 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการบูรณาการ” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.0412) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการบูรณาการระหว่างภาครัฐกับเอกชนยังไม่มีความร่วมมือกันอย่างจริงจังมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.7206) รองลงมาคือ การบูรณาการระหว่างภาครัฐกับรัฐในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมยังขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกันมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, S.D.=0.7553) และรัฐ เอกชน และภาคประชาชนยังขาดการบูรณาการร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$,

S.D.=0.8028) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าในการติดตั้งบางจุด มีความจำเป็นต้องติดตั้งบริเวณที่พักอาศัยของบุคคลหรือยึดเกาะกับวัตถุซึ่งเป็นของเอกชนมีความจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากภาคเอกชน ซึ่งบางรายไม่เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงก็ไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร นอกจากนี้การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ เช่น การขอพื้นที่ในการติดตั้งยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควรเช่นเดียวกันซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลที่ตอบยากกว่า “... บางครั้งในการขอพื้นที่ในการติดตั้งจากภาคเอกชนหรือประชาชนยังไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร การขอดำเนินงานติดตั้งจากเจ้าของพื้นที่ก็ยังไม่เอื้ออำนวยให้ภาพการทำงานแบบบูรณาการยังไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร ...”

ตารางที่ 4.18 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านพื้นที่”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านพื้นที่”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
9. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่	4.05	0.7278	อยู่ในระดับมาก
10. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมแต่ในกรุงเทพมหานคร แต่ในต่างจังหวัดยังไม่มี การติดตั้งเพื่อให้ครอบคลุม	4.01	0.7319	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.03	0.0028	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.18 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านพื้นที่” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.0028) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.7278) และการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมแต่ในกรุงเทพมหานคร แต่ในต่างจังหวัดยังไม่มี การติดตั้งเพื่อให้ครอบคลุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, S.D.=0.7319) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าในบางชุมชนหรือบางพื้นที่มักมีกลุ่มบุคคลที่มาหันมุมกล้องไปด้านอื่นหรือมาทำลายกล้องวงจรปิด เนื่องด้วยอาจกระทบต่อการกระทำ ความผิดของตนเอง โดยทางเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปรับแก้ไขคือ จะติดตั้งให้สูงขึ้นเพื่อยากต่อการทำลาย นอกจากนี้แล้วการติดตั้งกล้องวงจรปิดยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่เป็นที่สุ่มเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นว่า “... ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพยายามมีการติดตั้งให้ครอบคลุมทุกพื้นที่มากที่สุด แต่ก็ยังเกิดปัญหาอุปสรรคที่ทำให้การดำเนินงานยังไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้บางครั้งเกิดการถูกทำลายกล้องบ้าง ...”

ตารางที่ 4.19 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านระบบกล้อง”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านระบบกล้อง”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
11. กล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่นำมาใช้ในบางรุ่นยังไม่มีคุณภาพ ไม่สามารถจับกุมภาพได้อย่างชัดเจน	4.16	0.7072	อยู่ในระดับมาก
12. กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมส่วนใหญ่จะจัดซื้อจัดจ้างกล้องที่มีคุณภาพต่ำ	4.02	0.7121	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.09	0.0034	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.19 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านระบบกล้อง” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.0034) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่นำมาใช้ในบางรุ่นยังไม่มีคุณภาพ ไม่สามารถจับกุมภาพได้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.16$, S.D.=0.7072) และกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมส่วนใหญ่จะจัดซื้อจัดจ้างกล้องที่มีคุณภาพต่ำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.7121) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่ากล้องวงจรปิดบางตัวหากเกิดปัญหาในระบบจะมีการรีเซ็ตตัวเอง ทำให้ภาพที่บันทึกที่ผ่านมาขาดหายไปและบางครั้งไม่สามารถกู้กลับคืนมาได้ทำให้ใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีไม่ได้ ทั้งนี้ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือบริษัทที่รับผิดชอบจะมาดำเนินการแก้ไขก็ทำให้ไม่สามารถนำภาพกลับคืนมาได้ ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า “... กล้องบางตัวไม่เสถียร อยู่ในมุมมืด ไม่สามารถจับภาพได้อย่างชัดเจน ยางยี่ห้อมีคุณภาพต่ำ ภาพไม่ชัด ...”

ตารางที่ 4.20 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความเชี่ยวชาญ”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความเชี่ยวชาญ”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
13. เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด	4.15	0.7130	อยู่ในระดับมาก
14. เจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด	4.03	0.7375	อยู่ในระดับมาก
15. ขาดการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับกล้องวงจรปิด	4.02	0.7487	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.06	0.0182	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.20 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านความเชี่ยวชาญ” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.0182) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.7130) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.0487) และขาดการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับกล้องวงจรปิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.7487) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจบางนายยังไม่มี ความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีการเข้าดูภาพจากกล้องวงจรปิด ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อที่ทุกนายจะได้มีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกัน นอกจากนี้แล้วยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการใช้กล้องวงจรปิดจึงจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาในการเพิ่มพูนความรู้และฝึกทักษะปฏิบัติพอสมควร ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลที่สะท้อนว่า “... ตำรวจบางนายโดยเฉพาะผู้อาวุโสอาจจะขาดทักษะหรือความรู้ด้าน เทคโนโลยีจึงทำให้ขาดความเชี่ยวชาญบ้าง ...”

ตารางที่ 4.21 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการทำลาย”

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการทำลาย”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมักถูกทำลายโดยประชาชน เช่น ลักขโมยหรือทำให้กล้องเสียหาย	3.89	0.8028	อยู่ในระดับมาก
17. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม เช่น แสงแดด ลม ฝน ทำให้กล้องถูกทำลายได้เช่นเดียวกัน	4.05	0.7278	อยู่ในระดับมาก
รวม	3.97	0.0530	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.21 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านการทำลาย” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.97$, S.D.=0.0530) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อม เช่น แสงแดด ลม ฝน ทำให้กล้องถูกทำลายได้เช่นเดียวกันมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.7278) และกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมักถูกทำลายโดยประชาชน เช่น ลักขโมยหรือทำให้กล้องเสียหายมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.8028) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาการทำลายกล้องยังไม่เคยเกิดกับกล้องรุ่นใหม่ แต่การป้องกันการทำลายกล้องเบื้องต้นได้ติดตั้งกล้องไว้ที่สูงเพื่อไม่ให้ง่ายต่อการทำลาย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีปัญหาอุปสรรคในด้านระบบกล้อง ด้านความเชี่ยวชาญ ด้านพื้นที่ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านการถูกทำลาย ด้านการบูรณาการและด้านความต่อเนื่องของโครงการตามลำดับ

4.2.4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ตารางที่ 4.22 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ในภาพรวม”

ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ในภาพรวม”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านงบประมาณ	4.02	0.0006	อยู่ในระดับมาก
ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิด	4.06	0.0040	อยู่ในระดับมาก
ด้านระบบควบคุม	4.09	0.0043	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.05	0.0020	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.22 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ในภาพรวม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.0020) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า

- 1) ด้านระบบควบคุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.0043)
- 2) ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.0040)
- 3) ด้านงบประมาณมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.0006)

ตารางที่ 4.23 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านงบประมาณ”

ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ด้านงบประมาณ”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ควรมีการเพิ่มงบประมาณจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่หลักในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	4.07	0.7698	อยู่ในระดับมาก
2. รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้ทั่วถึง	3.96	0.7689	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.02	0.0006	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.23 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านงบประมาณ” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, S.D.=0.0006) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีการเพิ่มงบประมาณ จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่หลักในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.07$, S.D.=0.7698) และรัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้ทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=3.96$, S.D.=0.7698) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและโดยเฉพาะสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อติดให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สูงเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม ซึ่งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมีบทบาทสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมและสร้างความปลอดภัยในระดับหนึ่งให้กับประชาชนทั้งด้านชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณเร่งด่วนในการจัดซื้อกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งก็ได้สะท้อนให้เห็นชัดเจนว่า “... ควรจัดหางบประมาณอย่างเร่งด่วนในการติดตั้งกล้องและขยายพื้นที่ในการ ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้มากขึ้นเพื่อความปลอดภัยของประชาชนเพราะปัจจุบันถึงแม้ประเทศไทยจะมีการติดตั้งกล้องมากขึ้นแต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการช่วยเหลือในการป้องกันอาชญากรรม ...”

ตารางที่ 4.24 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิด”

ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิด”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. ควรมีการเพิ่มจำนวนกล้องการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ทั่วถึง	4.08	0.7502	อยู่ในระดับมาก
4. การเพิ่มจำนวนกล้องในพื้นที่สูงเสี่ยงให้มากขึ้นเพื่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ	4.04	0.7559	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.06	0.0040	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.24 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิด” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.= 0.0040) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีการเพิ่มจำนวนกล้องการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.7502) และการเพิ่มจำนวนกล้องในพื้นที่สูงเสี่ยงให้มากขึ้นเพื่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.7559) และจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเด็นดังกล่าวซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าหากมีการเพิ่มการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามโครงการ ฯ จะมีประโยชน์อย่างยิ่งกับการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในด้านการป้องกันอาชญากรรม การปราบปรามอาชญากรรมและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ โดยที่เห็นได้ชัดคือ ประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรม การติดตั้งกล้องวงจรปิดเปรียบเสมือนกับการมีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปอยู่บริเวณนั้น ๆ เทียบเคียงได้กับทฤษฎีการปรากฏกายของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีผลให้ผู้ที่จะกระทำความผิดเกรงกลัวที่จะลงมือ ทำให้มีผลลัพธ์คือ อาชญากรรมที่เกิดตามจุดเสี่ยง จุดล่อแหลม ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า “... ควรการมีการติดตั้งกล้องเพิ่มมากขึ้นเพื่อประโยชน์ที่แท้จริงของสังคมและประชาชน และจะทำให้ประชาชนเกิดความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและร่างกายและยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ...”

ตารางที่ 4.25 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านระบบควบคุม”

ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านระบบควบคุม”	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. ควรมีการนำเทคโนโลยีขั้นสูงและได้มาตรฐานมากำกับ/ควบคุมกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม	4.11	0.7542	อยู่ในระดับมาก
6. ควรมีการพัฒนาระบบควบคุมอย่างต่อเนื่องและได้มาตรฐานสากล	4.06	0.7604	อยู่ในระดับมาก
รวม	4.09	0.0043	อยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4.25 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ด้านระบบควบคุม” ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, S.D.= 0.0043) เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีการนำเทคโนโลยีขั้นสูงและได้มาตรฐานมากำกับ/ควบคุมกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.11$, S.D.=0.7542) และควรมีการพัฒนาระบบควบคุมอย่างต่อเนื่องและได้มาตรฐานสากลมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับมาก ($\bar{X}=4.06$, S.D.=0.7604)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม “ในภาพรวม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรมีแนวทางในด้านระบบควบคุม ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและด้านงบประมาณตามลำดับ

4.3 อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยและปรากฏผลการวิจัยในข้างต้นนั้นผู้วิจัยมีประเด็นสำคัญเพื่อนำมาอภิปราย/วิเคราะห์ในประเด็นที่ 1 คือ “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม” ซึ่งจากการศึกษาวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมในด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์นั้นมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับด้านการควบคุมอาชญากรรม ด้านการบูรณาการและด้านการบริหารจัดการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หากมีการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้เกิดประสิทธิผลในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมเพราะจะทำให้สังคมมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผลในประเด็นความสำคัญของประสิทธิผลที่พบว่าประสิทธิผลมีความสำคัญต่อองค์การหรือหน่วยงานเป็นอย่างมากเพราะเป็นตัวการตัดสินใจ ความอยู่รอดขององค์การจากความสำเร็จของผลงาน รวมถึงประสิทธิภาพก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ประสิทธิผลจึงเป็นความสำเร็จที่ลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในแง่ของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดทำให้เกิดผลประโยชน์อย่างสูงสุด ดังนั้นการบรรลุทั้งประสิทธิผลและประสิทธิภาพจึงเป็นความต้องการของทุกองค์การ นอกจากนี้การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมนั้นนอกจากจะเกิดประสิทธิผลในการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมแล้ว ตามทฤษฎีอาชญาวิทยาว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมยังสอดคล้องกับทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมโดยทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมคำนึงถึงความสำคัญของการป้องกันและควบคุมอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวย (กองบังคับการปราบปราม, 2550) โดยหัวใจสำคัญของการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมคือ ปรับสภาพแวดล้อมและใช้ประโยชน์สภาพแวดล้อมในการลดโอกาสการก่ออาชญากรรมและช่วยทำให้สภาพแวดล้อมดูปลอดภัยไม่น่ากลัว (กองบังคับการปราบปราม, 2550) โดยการเฝ้าระวังโดยธรรมชาติ (Natural Surveillance) ควบคุมการเข้าออกโดยธรรมชาติ (Natural Access Control) แบ่งพื้นที่ให้ชัดเจน (Territorial Reinforcement) และบริหารจัดการและบำรุงรักษา (Maintenance & Management) ซึ่งกลยุทธ์ทั้ง 4 ข้อนี้ดูค่อนข้างซ้อนและคาบเกี่ยวกัน เพราะต่างอาศัยธรรมชาติของสภาพแวดล้อมมาเป็นประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมจะเห็นว่าเป็นกลยุทธ์ที่แตกต่างจากระบบรักษาความปลอดภัยทั่วไปซึ่งเน้นติดตั้งอุปกรณ์เตือนภัย กลอนล็อก ปิด-เปิดประตู ระบบโทรทัศน์วงจรปิด แต่ระบบรักษาความปลอดภัยของการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมกลับเน้นใช้สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในทางที่ทำให้คนร้ายรู้สึกว่าเป็นเขตหวงห้ามและถูกเฝ้าระวังอยู่จึงไม่อยากจะเสี่ยงกระทำผิด (ธเนศ เกษศิลป์, 2560: 22-26) ซึ่งดังนั้นหากนำทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมมาประยุกต์ใช้ในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้อัตราการเกิดอาชญากรรมลดลงโดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาช่วยในการควบคุมพฤติกรรมคนในสังคมเพื่อมิให้กระทำผิดเช่นเดียวกับแนวคิดในการนำระบบกล้องวงจรปิดในงานป้องกันอาชญากรรมโดยวัตถุประสงค์ของการติดตั้งกล้องวงจรปิดอย่างหนึ่งคือ “การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม” โดยเป้าหมายทั่วไปของระบบกล้องวงจรปิดได้แก่ การป้องกันอาชญากรรมและความไม่เป็นระเบียบโดยการปรามหรือ การยับยั้ง (Deterrence) นอกจากนี้ในประเด็นดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริวิทย์ ตาดพริ้งและชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี (2563) พบว่า เกสต์

เฮาส์ส่วนใหญ่ติดตั้งเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมและใช้ในการดูแลลูกค้า นอกจากนี้ งานวิจัยของมรุตพงศ์ วิเชียรศรี (2563) พบว่า การใช้กล้องวงจรปิดจะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ได้ นอกจากนี้แล้วกล้องวงจรปิดมีประโยชน์มากในการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น สร้างความมั่นใจในความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่แต่ยังคงพบข้อจำกัดในการใช้กล้องวงจรปิด ซึ่งแนวทางในการลดอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องเป็นการป้องกันที่ใช้กล้องวงจรปิดร่วมกับการระมัดระวังดูแล ชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินในการใช้ชีวิตประจำวันของตนเองร่วมไปด้วยเช่นเดียวกับงานวิจัยของอุธนา สุระตะนัย (2561) พบว่า ข้อเด่นของการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาคือ มีกล้องวงจรปิดและงานวิจัยของสุพิศาล ภักดีนฤนาถและชฎาธาร โอษฐ์ศรี (2561) ยังพบว่า นวัตกรรมการบริหารจัดการภาคสังคมที่เกิดจากการเชื่อมต่อระหว่างอดีตที่ถูกจัดเก็บอย่างสมบูรณ์ในรูปแบบสามมิติและเทคโนโลยีดิจิทัลจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งในทิศทางบวกต่อความมั่นคง ระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของสังคมและประเทศชาติ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าสถิติอาชญากรรมที่ปรากฏอาจจะไม่ชัดเจนมากนักในเชิงตัวเลขว่าสถิติอาชญากรรมดังกล่าวมีลดลงหรือไม่ แต่หากวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพด้วยคดีที่มีการนำกล้องวงจรปิดมาใช้ นั่นซึ่งค่อนข้างจะเห็นได้ชัดเจนว่ามีประโยชน์และมีประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมและสามารถนำผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกระบวนการยุติธรรมได้ ซึ่งจากการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดทำให้ผลการปฏิบัติที่เกิดจากการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ตามโครงการฯ กองบัญชาการตำรวจนครบาลได้นำภาพจากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการฯ มาใช้ประโยชน์ในการสืบสวนจับกุมคนร้ายได้อย่างเป็นรูปธรรม

สำหรับประเด็นที่ 2 ที่ทำการวิเคราะห์คือ “ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม” ซึ่งพบปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมได้แก่ “ด้านสภาพแวดล้อม” เช่น สภาพแวดล้อมโดยรอบยังไม่เหมาะที่จะนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ สภาพแวดล้อมบางพื้นที่อาจจะละเมิดสิทธิของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริวิทย์ ตาดพริ้งและชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี (2563) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานกล้องโทรทัศน์วงจรปิด 4 รูปแบบได้แก่ ด้านซอฟต์แวร์ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านระบบเครือข่ายและปัญหาจากสภาพแวดล้อมที่ติดตั้งเช่นเดียวกับงานวิจัยของสุรพล อยู่หนูช (2560) พบว่า การใช้กล้องวงจรปิดในการปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นพบปัญหาอยู่หลายประการ ซึ่งในระดับนโยบาย กล่าวคือ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของโครงการและการขาดการบูรณาการการใช้กล้องระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในระดับปฏิบัติการ กล่าวคือ ปัญหาเกี่ยวกับกล้องวงจรปิดที่ไม่ได้คุณภาพ ปัญหาการวางแผนติดตั้งกล้องที่ไม่ครอบคลุมพื้นที่ระบบกล้องที่ไม่เสถียร กำลังพล ขาดความเชี่ยวชาญในการใช้ ตลอดจนปัญหากล้องถูกทำลาย กล้องเสื่อมสภาพ ขาดการซ่อมบำรุงหรือจัดหาทดแทน ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข ปัญหาอุปสรรคต่อมาคือ “ด้านความต่อเนื่องของโครงการ” เช่น ไม่มีการประเมินประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและไม่มีความต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล อยู่หนูช (2560) พบว่า การใช้กล้องวงจรปิดในการปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นพบปัญหาอยู่หลายประการซึ่งในระดับนโยบาย กล่าวคือ ปัญหาความไม่ต่อเนื่องของโครงการสำหรับปัญหาอุปสรรค “ด้านการบูรณาการ” เช่น การบูรณาการระหว่างภาครัฐกับเอกชนยังไม่มี

ความร่วมมือกันอย่างจริงจังยังขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล อยู่หนูช (2560) พบว่า การใช้กล้องวงจรปิดในการปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นพบปัญหาอยู่หลายประการ ซึ่งในระดับนโยบายคือ การขาดการบูรณาการการใช้กล้องระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อเสนอแนะคือ การบูรณาการการใช้กล้องวงจรปิดตามแผนแม่บทการบูรณาการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผู้บังคับบัญชาและผู้นำหน่วยทุกท่านจะต้องให้ความสำคัญดำเนินการบูรณาการตามกรอบแนวทางการปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง นอกจากนี้แล้วยังพบว่ามีปัญหาอุปสรรคด้านพื้นที่ เช่น การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ใช้ในการป้องกันอาชญากรรมแต่ในกรุงเทพมหานคร แต่ในต่างจังหวัดยังไม่มี การติดตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมรุตพงศ์ วิเชียรศรี (2563) พบว่า ข้อจำกัดในการใช้กล้องวงจรปิด เช่น จำนวนกล้องยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดเช่นเดียวกับงานวิจัยของอุธนา สุระตะนัย (2561) พบว่า ควรมีการติดตั้งกล้องวงจรปิดให้ครบทุกพื้นที่ทั้งภายในและบริเวณโดยรอบสถานศึกษาและงานวิจัยของสุรพล อยู่หนูช (2560) พบว่า การใช้กล้องวงจรปิดในการปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นพบปัญหาอยู่หลายประการซึ่งในระดับปฏิบัติการคือ ปัญหาการวางแผนติดตั้งกล้องที่ไม่ครอบคลุมพื้นที่ระบบกล้องที่ไม่เสถียร รวมถึงปัญหาอุปสรรค “ด้านความเชี่ยวชาญ” เช่น เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดขาดทักษะในการใช้และขาดการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล อยู่หนูช (2560) พบว่า การใช้กล้องวงจรปิดในการปฏิบัติงานในพื้นที่นั้นพบปัญหาอยู่หลายประการซึ่งในระดับปฏิบัติการ พบว่า กำลังพลขาดความเชี่ยวชาญในการใช้

ส่วนประเด็นสำคัญอีกประการคือ ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเพราะถูกทำลายเพราะปัจจัยทางสภาพแวดล้อม เช่น แสงแดด ลม ฝน ทำให้กล้องถูกทำลายได้เช่นเดียวกันและนอกจากนี้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมักถูกทำลายโดยประชาชน เช่น ลักขโมยหรือทำให้กล้องเสียหาย นอกจากนี้แล้วหากใช้ไประยะเวลาหนึ่งกล้องอาจจะเกิดจากการเสื่อมสภาพทำร่วมด้วยซึ่งปัญหาดังกล่าวต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพราะส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม “ในภาพรวม” มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีปัญหาอุปสรรคในด้านระบบกล้อง ด้านความเชี่ยวชาญ ด้านพื้นที่ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านการถูกทำลาย ด้านการบูรณาการและด้านความต่อเนื่องของโครงการตามลำดับซึ่งปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข

จากปัญหาดังกล่าวที่ได้ทำการวิเคราะห์มาแล้วนั้นจึงควรเห็นว่าควรมีการนำปัญหาและอุปสรรคที่พบเข้าสู่กระบวนการแก้ไขและพัฒนาให้เกิดเป็นรูปธรรมเพราะจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อประชาชนในการสร้างความปลอดภัยโดยมีกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเป็นตัวควบคุมและสอดส่องดูแล ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดในประเด็นนี้ให้เป็นวาระเร่งด่วนเพราะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศในด้าน การสร้างความปลอดภัย

4.4 บทสรุป

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและเพื่อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม จากผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่า

1) ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม พบว่าหากมีการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้จะทำให้เกิดประสิทธิผลในด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์โดยเฉพาะการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมทำให้สังคมปลอดภัยสูง นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ยังสามารถช่วยการควบคุมอาชญากรรมได้โดยเฉพาะพฤติกรรมของคนที่เคยกระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำผิดซ้ำ ส่วนด้านการบูรณาการจะทำให้การทำงานร่วมกันให้มีความแข็งแกร่งและยั่งยืนมากขึ้นและด้านการบริหารจัดการจะทำให้ระบบการจัดการอาชญากรรมดีขึ้น

2) ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมมีปัญหาในด้านระบบกล้อง ความเชี่ยวชาญ พื้นที่ สภาพแวดล้อม การถูกทำลาย การบูรณาการและความต่อเนื่องของโครงการ

ดังนั้นจากการศึกษาวิจัยควรมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมของ กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ต่อไป

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและเพื่อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม จากผลการวิจัยผู้วิจัยจึงมีข้อสรุปและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.1 สรุป

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” จากการวิเคราะห์ผลจึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีอายุมากที่สุดอยู่ในช่วง 33-37 ปี มีระดับชั้นยศต่ำกว่าร้อยตำรวจตรีมากที่สุด มีระดับชั้นการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 4-6 ปี และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานด้านกล้องโทรทรรศน์วงจรมานาน 1-5 ครั้งต่อเดือน

โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมนั้น พบว่า มีประสิทธิผลในด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์ กล่าวคือ ทำให้สังคมปลอดภัยสูงขึ้น สามารถป้องกันอาชญากรรมได้ ส่วนด้านการควบคุมอาชญากรรม กล่าวคือ สามารถควบคุมพฤติกรรมของคนที่เคยกระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้กระทำผิดซ้ำ สามารถสร้างความเชื่อมั่นได้และสามารถควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ในด้านการบูรณาการกล่าวคือ เป็นการเพิ่มประสิทธิผลของการทำงานร่วมกันให้มีความแข็งแกร่งและยั่งยืน มีการทำงานแบบบูรณาการร่วมกันมากขึ้นระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาสังคมและในด้านการบริหารจัดการ กล่าวคือ จะทำให้ระบบการจัดการอาชญากรรมดีและทำให้ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมยังไม่เหมาะที่จะนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้และสภาพแวดล้อมบางพื้นที่อาจจะละเมิดสิทธิของประชาชน ด้านความต่อเนื่องของโครงการซึ่งโครงการในการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมไม่มีการประเมินประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ยังขาดการสนับสนุนจากภาครัฐนอกจากนี้ยังพบปัญหาด้านการบูรณาการ กล่าวคือ การบูรณาการระหว่างภาครัฐกับเอกชนยังไม่มีความร่วมมือกันอย่างจริงจังโดยเฉพาะรัฐ เอกชนและภาคประชาชน ส่วนปัญหาด้านพื้นที่ พบว่า ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่และการนำกล้องโทรทรรศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมแต่ในกรุงเทพมหานครแต่ในต่างจังหวัดยังไม่มี การติดตั้งเพื่อให้ครอบคลุม ส่วนปัญหาด้านระบบกล้อง พบว่า บางรุ่นยังไม่มีความเสถียร ไม่สามารถจับกุมภาพได้อย่างชัดเจน และมีคุณภาพต่ำ สำหรับด้านความเชี่ยวชาญเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้

กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมี ขาดทักษะในการใช้และขาดการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกล้องวงจรปิดและยังพบว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อม เช่น แสงแดด ลม ฝน ทำให้กล้องถูกทำลายได้เช่นเดียวกัน รวมถึงการลักขโมยหรือทำให้กล้องเสียหาย

ส่วนข้อเสนอแนะแนวทางการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ควรสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดซื้อกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อติดตั้งให้ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม รวมถึงการเพิ่มจำนวนกล้องให้เพิ่มมากขึ้นและควรมีระบบควบคุมที่ได้มาตรฐานโดยเฉพาะรัฐบาล ฝ่ายความมั่นคง ตลอดจนสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องพิจารณาให้เป็นวาระเร่งด่วนเพื่อทำให้อัตรการเกิดอาชญากรรมในสังคมลดลงและเพื่อเป็นการรักษาคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของคนในสังคม

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามมีประโยชน์อย่างยิ่งกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในด้านการป้องกันอาชญากรรม การปราบปรามอาชญากรรมและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้กับ ประชาชนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งเห็นได้ชัดคือ การป้องกันอาชญากรรม เพราะการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเปรียบเสมือนกับการมีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปอยู่บริเวณนั้น ๆ โดยทำให้เกิดผลลัพธ์คือ อาชญากรรม ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจนและทำให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้นควรมีการเพิ่มจำนวนและปริมาณในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศไทยที่เป็นจุดเสี่ยงหรือ จุดอ่อนแหลมในการเกิดอาชญากรรม

2) การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจถือเป็นสิ่งที่เหมาะสมเพราะจะช่วยลดโอกาสที่คนร้ายจะกระทำความผิดในพื้นที่และที่สำคัญยังช่วยให้สามารถติดตามจับกุมคนร้ายภายหลังก่อเหตุได้อย่างรวดเร็วอีกด้วย แต่เนื่องจากภายหลังจากติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาระยะหนึ่งทำให้กล้องวงจรปิดบางตัวที่เสียหายและไม่ได้มีเจ้าหน้าที่เข้ามาตรวจสอบ ดังนั้นจึงเห็นควรให้พิจารณาจัดเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลให้พร้อมสำหรับการแก้ไขปรับปรุงกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุอาชญากรรมถือว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมและประเทศที่พัฒนาแล้วก็มีนโยบายด้านนี้เช่นเดียวกัน ฉะนั้นควรติดตั้งและควบคุมให้ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ในกรุงเทพมหานครเพื่อไว้เป็นตัวช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจในป้องกันการก่อเหตุอาชญากรรม

4) การเลือกใช้และการจัดซื้อจัดจ้างกล้องโทรทัศน์วงจรปิดควรเลือกยี่ห้อหรือกล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่มีคุณภาพ ราคาเหมาะสม มีการบริการระหว่างการใช้งานเกิดการชำรุดหรือเสียหายเพื่อที่จะสามารถใช้อย่างยาวนานและมีประสิทธิภาพ

5) ตำแหน่งในการวางหรือติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดนั้นควรเป็นตำแหน่งหรือติดตั้งในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงหรือในพื้นที่สาธารณะ เช่น ถนน ด้านหน้าหรือโดยรอบอาคาร สวนสาธารณะ หรือแม้กระทั่งห้างสรรพสินค้า ทางเข้าหมู่บ้าน เป็นต้น เพราะเป็นแหล่งที่กลุ่มคนมีการรวมตัวกันมาก

ซึ่งหากมีการกระทำผิดก็จะสามารถตรวจสอบได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้ควรระมัดระวังในการติดตั้งพื้นที่ส่วนบุคคลหรือ Safety Zone ของประชาชนเพราะจะให้เกิดการละเมิดสิทธิของประชาชนได้

6) ดังที่กล่าวไปแล้วในข้อเสนอแนะข้อที่ 5 การติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาทั้งข้อดีและข้อเสียฉะนั้นการติดตั้งกล้องควรคำนึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน แต่อย่างไรก็ตามก็คำนึงถึงด้านความปลอดภัยด้วยเช่นกันดังนั้นจึงควรมีการวางแผนให้ถูกต้องและเหมาะสมในการติดตั้ง

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมของกองบังคับการตำรวจนครบาล 5 และกองบังคับการตำรวจนครบาลอื่น ๆ ร่วม

2) ควรมีการศึกษาความเป็นไปได้ในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมให้ครอบคลุม

3) ควรมีศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมเชิงลึกมากขึ้นเพื่อนำไปสู่หาแนวทางการพัฒนาต่อไปในอนาคต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานุกรม

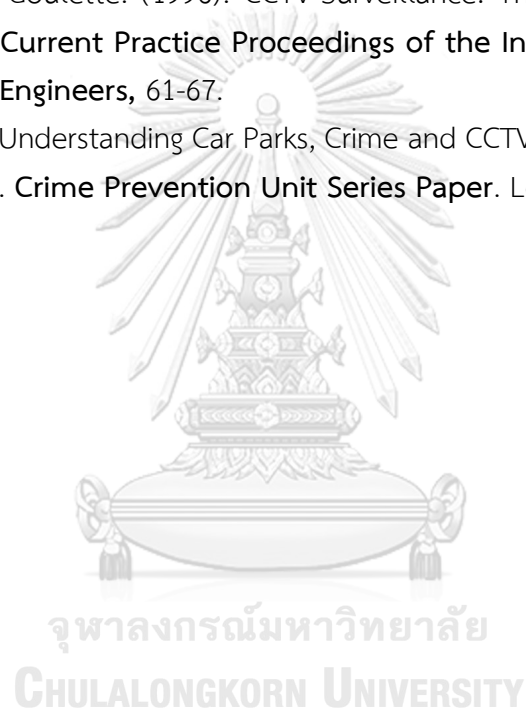
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

- กองบัญชาการตำรวจนครบาล. (2564). การติดตั้งและจำนวนกล้องวงจรปิดตามโครงการ. กรุงเทพฯ: กองบัญชาการตำรวจนครบาล.
- กองบัญชาการตำรวจนครบาล. (2564). ผลการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิดตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนและป้องกันปราบปรามอาชญากรรม. กรุงเทพฯ: กองบัญชาการตำรวจนครบาล.
- กองบังคับการปราบปราม. (2550). ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2550). คู่มือการป้องกันอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- ไกรพล ดีแก้ว. (2562). บทบาทของกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ กรณีศึกษาถนนข้าวสาร. งานประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2562, 26 เมษายน 2562, 1276-1287.
- ธเนศ เกษศิลป์. (2560). การพัฒนาต้นแบบการจัดสภาพแวดล้อมร่วมกับชุมชนเพื่อลดความเสี่ยงการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่สถานศึกษา: กรณีศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- ดิณ ปรัชญพฤกษ์. (2536). ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- นุรักษ์ คุณชลและคณะ. (2543). คู่มือเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อปริญญาโท. กรุงเทพฯ: ชมรมมหาบัณฑิตราม.
- นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์. (2560). หลักการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มัลลิกา ต้นสอน. (2554). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ทศพงษ์ หิรัญบุรณะ, สุธาสินี สุศิวะและชนิสรา แก้วสุวรรณค์. (2559). แนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อใช้ในโครงการ “หมู่บ้าน/ชุมชนอุ่นใจได้ ลูกหลานกลับบ้าน” ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรแสนสุข. วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์, 11(2), 79-94.
- เทพศักดิ์ บุญยรัตน์พันธ์. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2531). ทฤษฎีองค์การสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2541). ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทยา บวรวัฒนา. (2556). ทฤษฎีองค์การสาธารณะ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บรรจบ เนียมมณี. (2523). หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- บพิธ รัตนบุรี. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบ ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จไปปฏิบัติ** ศึกษารณีย์ สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม, คณะ พัฒนาการสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประธาน พงษ์วงษ์สว่างและคณะ. (2545). **การนำนโยบายการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติ: การ ขอขึ้นทะเบียนตำรับยาแผนปัจจุบันที่มีใยยาใหม่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและ ยา.** กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ปราณี หล้าเบ็ญสะ. (2559). **การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล.** สาขาการวัดและ ประเมินผล. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปริญญา บุญฉวย. (2556). **วัฒนธรรมองค์การ องค์การการเรียนรู้กับประสิทธิผลองค์การของศาล ยุติธรรม:ตัวแบบสมการโครงสร้าง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคมและ การจัดการสิ่งแวดล้อม, คณะพัฒนาสังคมและการจัดการสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์.
- ภรณ์ กীরติบุตร. (2529). **การประเมินประสิทธิผลขององค์การ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
- รุ่ง แก้วแดงและชัยณรงค์ สุวรรณสาร. (2536). **แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและประสิทธิภาพ องค์การ.**ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 9-12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณพร พุทธภูมิพิทักษ์และคณะ. (2554). **ทฤษฎีองค์การและการจัดการ.** พิษณุโลก: มหาวิทยาลัย พิษณุโลก.
- วิชัย รูปขำดี. (2542). **การบริหารจัดการ.** กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). **การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตาม รัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ.** กรุงเทพฯ: นิตยธรรม.
- ศิริวิทย์ ตาดพริ้งและชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี. (2563). **การใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิดเพื่อป้องกัน อาชญากรรมในที่พักอาศัย: ศึกษาเฉพาะกรณีเกสต์เฮาส์ในพื้นที่เขตพระนคร กรุงเทพฯ.** วารสารวิชาการอาชีวศึกษาและนิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 6(2), 58-71
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และศุภร เสรีรัตน์. (2542). **การวิจัยตลาด: ฉบับมาตรฐาน.** กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). **การบริหาร.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สยามรัฐ. (2563). **ตร.ติดวงจรปิด CCTV ทั่ว กทม. ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม.** ออนไลน์จาก: <https://siamrath.co.th/n/208216>.
- สฤชดี สืบพงษ์ศิริ. (2545). **ความรู้และทักษะของผู้เสียหายต่อการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกัน อาชญากรรม : ศึกษารณีย์ลักทรัพย์ในเคสสถานของกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพิศาล ภัคดินถนากและชฎาธาร โอษฐ์ศ. (2561). **นวัตกรรมการบริหารจัดการภาคสังคมกับนโยบาย ไทยแลนด์ 4.0.** วารสารสมาคมนักวิจัย, 23(1), 49-61.

- สุรพล อยู่หนูช. (2560). ระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) เพื่อสนับสนุนงานด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สุพจน์ ทรายแก้ว. (2545). การจัดการภาครัฐแนวใหม่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2551). หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรเดช จันทรศร. (2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย.
- อรุณ รักธรรม. (2532). หลักมนุษยสัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพฯ: ป. สัมพันธ์พาณิชย์ .
- อาภรณ์ คงอ่อน. (ม.ป.ป.). ประสิทธิภาพ (Effectiveness). หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2534). หน่วยที่ 7 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการวางแผน. เอกสารการสอนชุดวิชานโยบายสาธารณะและการวางแผน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- อัมพร อารังลักษณ์. (2553). การบริหารการปกครองสาธารณะ: การบริหารรัฐกิจในศตวรรษที่ 21. ปทุมธานี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุนิษา เลิศโตมรสกุลและ ชาญคณิต ก. สุริยะมณี. (2553). ประสิทธิภาพของกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุธนา สุระตะนัย. (2561). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา เพื่อลดโอกาสของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและการตระหนักถึงความปลอดภัยส่วนบุคคล: กรณีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิชาการระดับชาติ UTCC Day Academic ครั้งที่ 2, 8 มิถุนายน 2561, 1613-1627.
- Bennett, T. and Gelsthorpe, L. (1996). Public Attitudes Towards CCTV in Public Places. *Studies on Crime and Crime Prevention*, 5(1), 72-90.
- Brown, B. (1995). CCTV in Town Centres: Three Case Studies. (Police Research Group Crime Detection and Prevention Series Paper. London, UK: Home Office.
- B. S. Georgopoulos, A. Tannenbaum. (1957). A Study of Organizational Effectiveness. *American Sociological Review*, 22, 534-540.
- Campbell, R. F. et al. (1977). On the Nature of Organizational Effectiveness” in *New prepositives on Organizational Effectiveness*. Edited by Paul S. Goodman and Johannes M. Pennings and Associates. San Francisco: Jassay Bass.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing*. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Clarke, R.V. (1995). Situational Crime Prevention, Building a Safer Society: Strategic Approaches to Crime Prevention. *Crime and Justice: A Review of Research*, 19, in: M. Tonry and D.P. Farrington (Eds.), Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Cohen, Lawrence E. and Marcus Felson. (1979). Social Change and Crime Rate Trends: A Routine Activity Approach. *American Sociological Review*, 44, 588-605.

- Katz, D., & Kahn, R.L. (1966). **The social psychology of organizations**. Wiley.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), pp. 607-610.
- Likert, Rensis. (1967). **The Method of Constructing and Attitude Scale”**, Reading in **Attitude Theory and Measurement**. P.90-95. Fishbein, Martin, Ed. New York: Wiley & Son.
- Pawson, R. and N. Tilly. (1994). What Work in Evaluation Research?. **British Journal of Criminology**, 34(3), 291-306.
- Reddin, W.J. (1971). **Managerial Effectiveness**. New York: Mc Graw Hill.
- Roberts, A. and S. Goulette. (1996). CCTV Surveillance: The Local Authority's Role, **A Review of Current Practice Proceedings of the Institute of Civil Engineers-Municipal Engineers**, 61-67.
- Tilly, N. (1993). Understanding Car Parks, Crime and CCTV: Evaluation Lessons from Safer Cities. **Crime Prevention Unit Series Paper**. London: Home Office.

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกการวิจัยเรื่อง
“ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม:
กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5”

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมอบให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกประกอบด้วยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก

ตอนที่ 2 ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมอบให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย
 ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก

- อายุ.....
- ตำแหน่ง.....
- ระดับการศึกษา.....
- ประสบการณ์ในการทำงานกับกล้องวงจรปิด.....
- หน้าที่รับผิดชอบ.....

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ท่านคิดว่าประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมทำให้เกิดประสิทธิผลอย่างไรบ้างในด้านดังต่อไปนี้

- เป้าหมาย/ผลลัพธ์.....
- การควบคุมอาชญากรรม.....
- การบูรณาการ.....
- การบริหารจัดการ.....
- ด้านอื่น ๆ.....

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคดังต่อไปนี้ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่ อย่างไร

- ปัญหาและอุปสรรคด้านสภาพแวดล้อมในการติดตั้ง.....
- ปัญหาและอุปสรรคด้านความไม่ต่อเนื่องของโครงการ.....
- ปัญหาและอุปสรรคด้านกล้องวงจรปิดที่ไม่ได้คุณภาพ.....
- ปัญหาและอุปสรรคด้านการวางแผนติดตั้งกล้องที่ไม่ครอบคลุมพื้นที่.....
- ปัญหาและอุปสรรคด้านระบบกล้องที่ไม่เสถียร.....
- ปัญหาและอุปสรรคด้านความเชี่ยวชาญของบุคลากร.....
- ปัญหาและอุปสรรคด้านกล้องถูกทำลาย.....
- ปัญหาและอุปสรรคด้านอื่น ๆ.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ท่านคิดว่าข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

แบบสอบถามการวิจัยเรื่อง
“ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม:
กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5”

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจนครบาล 5” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม โดยแบบสัมภาษณ์เชิงลึกประกอบด้วยดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรมาใช้ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขอขอบคุณที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย
 ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ( ) ชาย
( ) หญิง
2. อายุ ( ) 18-22 ปี ( ) 23-27 ปี
( ) 28-32 ปี ( ) 33-37 ปี
( ) 37 ปีขึ้นไป
3. ระดับชั้นยศ
( ) ต่ำกว่าร้อยตำรวจตรี
( ) ร้อยตำรวจตรีถึงร้อยตำรวจเอก
( ) พันตำรวจตรีถึงพันตำรวจเอก
4. ระดับการศึกษา
( ) ต่ำกว่าปริญญาตรี ( ) ปริญญาตรี
( ) ปริญญาโท ( ) ปริญญาเอก
5. ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
( ) 1-3 ปี ( ) 4-6 ปี
( ) 7-10 ปี ( ) 11 ปีขึ้นไป
6. ประสบการณ์ในการทำงานกับกล้องวงจรปิด
( ) 1-5 ครั้งต่อเดือน ( ) 6-10 ครั้งต่อเดือน
( ) 11-15 ครั้งต่อเดือน ( ) 16 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อย (1)	น้อย ที่สุด (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
- ด้านเป้าหมาย/ผลลัพธ์					
1. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้สามารถป้องกันอาชญากรรมได้					
2. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้สามารถควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมได้					
3. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมทำให้สังคมปลอดภัยสูงขึ้น					
- ด้านการควบคุมอาชญากรรม					
4. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมสามารถควบคุมอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้					
5. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมสามารถควบคุมพฤติกรรมของคนที่เคยกระทำผิดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีก					

ประสิทธิผลของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อย (1)	น้อย ที่สุด (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
6. การควบคุมอาชญากรรมโดยเทคโนโลยีกล้องวงจรปิดสามารถสร้างความเชื่อมั่นได้					
- ด้านการบูรณาการ					
7. เกิดปรากฏการณ์การทำงานแบบบูรณาการร่วมกันมากขึ้นระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาสังคม					
8. เกิดการบรรลุภารกิจร่วมกันของแต่ละหน่วยงาน					
9. การบูรณาการเป็นการเพิ่มประสิทธิผลของการทำงานร่วมกันให้มีความแข็งแกร่งและยั่งยืนมากขึ้น					
- ด้านการบริหารจัดการ					
10. ทำให้ระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					
11. การบริหารจัดการเกี่ยวกับการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมจะทำให้ระบบการบริหารจัดการอาชญากรรมดีขึ้น					
12. ควรนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการให้มากขึ้น					

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อย (1)	น้อย ที่สุด (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
- ด้านสภาพแวดล้อม					
1. สภาพแวดล้อมโดยรอบยังไม่เหมาะที่จะนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ เช่น มีด สัญญาณเข้าไม่ถึง					
2. สภาพแวดล้อมบางพื้นที่อาจจะละเมิดสิทธิของประชาชน					
- ด้านความต่อเนื่องของโครงการ					
3. โครงการในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมไม่มีความต่อเนื่องในการทำ เช่น ขาดงบประมาณ					
4. โครงการในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมไม่มีการประเมินประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง					
5. โครงการฯ ยังขาดการสนับสนุนจากภาครัฐทำให้บางปีมีการติดตั้งและบางปีไม่มีการติดตั้ง					
- ด้านการบูรณาการ					

ปัญหาและอุปสรรคของการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อย (1)	น้อยที่สุด (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
6. การบูรณาการระหว่างภาครัฐกับรัฐในการนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมยังขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน					
7. การบูรณาการระหว่างภาครัฐกับเอกชนยังไม่มีความร่วมมือกันอย่างจริงจัง					
8. รัฐ เอกชนและภาคประชาชนยังขาดการบูรณาการร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม					
- ด้านพื้นที่					
9. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่					
10. การนำกล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมแต่ในกรุงเทพมหานคร แต่ในต่างจังหวัดยังไม่มี การติดตั้งเพื่อให้ครอบคลุม					
- ด้านระบบกล้อง					
11. กล้องโทรทัศน์วงจรปิดที่นำมาใช้ในบางรุ่นยังไม่มี ความเสถียร ไม่สามารถจับกุมภาพได้อย่างชัดเจน					
12. กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรม ส่วนใหญ่จะจัดซื้อจัดจ้างกล้องที่มีคุณภาพต่ำ					
- ด้านความเชี่ยวชาญ					
13. เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด					
14. เจ้าหน้าที่ยังขาดทักษะในการใช้กล้องโทรทัศน์วงจรปิด					
15. ขาดการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกล้องวงจรปิด					
- ด้านการถูกทำลาย					
16. กล้องโทรทัศน์วงจรปิดมักถูกทำลายโดยประชาชน เช่น ลักขโมยหรือทำให้กล้องเสียหาย					
17. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม เช่น แสงแดด ลม ฝน ทำให้ กล้องถูกทำลายได้เช่นเดียวกัน					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการ
ป้องกันปัญหาอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะแนวทางในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกัน ปัญหาอาชญากรรม	ระดับความคิดเห็น				
	น้อย (1)	น้อย ที่สุด (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
- ด้านงบประมาณ					
1. ควรมีการเพิ่มงบประมาณจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่หลักในการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้กับ เจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม					
2. รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในการติดตั้ง กล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้ ทั่วถึง					
- ด้านจำนวน/ปริมาณกล้องโทรทัศน์วงจรปิด					
3. ควรมีการเพิ่มจำนวนกล้องการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจร ปิดให้ทั่วถึง					
4. การเพิ่มจำนวนกล้องในพื้นที่เสี่ยงให้มากขึ้นเพื่อ การป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ					
- ด้านระบบควบคุม					
5. ควรมีการนำเทคโนโลยีขั้นสูงและได้มาตรฐานมากำกับ/ ควบคุมกล้องโทรทัศน์วงจรปิดในการป้องกันปัญหา อาชญากรรม					
6. ควรมีการพัฒนาาระบบควบคุมอย่างต่อเนื่องและ ได้มาตรฐานสากล					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ร้อยตำรวจเอกปพนเอก บุญอนันต์
วัน เดือน ปี เกิด	19 มิถุนายน 2534
สถานที่เกิด	นครราชสีมา
วุฒิการศึกษา	2558, รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (ตำรวจศาสตร์) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
ที่อยู่ปัจจุบัน	1773/18 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY